/

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-605-6/26
Mostar, 08.05.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, Podružnica Mostar, u Vijeću II sastavljenom od članova Ilije Ignjatića, kao predsjednika vijeća, Josipa Dragića i Mirjane Antunović kao članova rješavajući po žalbi ponuđača EURO DAM-JAS d.o.o. Lukavac broj: JN-100/26 od 08.04.2026. godine izjavljene na Tendersku dokumentaciju, Ugovornog tijela: Hrvatska pošta Mostar u Otvorenom postupku javne nabave: Nabava auto guma, na temelju članka 93. stavak (8), 104. i članka 111. stavak (1) točka c) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14, 59/22 i 50/24), na sjednici održanoj dana 08.05.2026. godine donio je

R J E Š E N J E

1. **Odbija se** žalba potencijalnog ponuđača EURO DAM-JAS d.o.o. Lukavac, broj: JN-100/26 od 08.04.2026. godine izjavljena na Tendersku dokumentaciju za predmet nabave: Nabava auto guma, ugovornog tijela: Hrvatska pošta Mostar, kao **neutemeljena.**
2. **Odbija se** zahtjev za povrat naknade uplaćene na ime pokretanja žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Hrvatska pošta Mostar (u daljem tekstu: Ugovorno tijelo) je pokrenulo Otvoreni postupak javne nabave: Nabavka auto guma, za koju je obavijest o nabavi objavljena na Portalu javnih nabava broj: 286-1-1-129-3-62/26od 02.04.2026. godine. Žalitelj je izjavio žalbu ugovornom tijelu na Tendersku dokumentaciju koja je kod ovog tijela je zaprimljena dana 15.04.2026. godine.

Žalitelj u žalbi navodi: Na osnovu člana 99. i 101. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH broj: 39/14, 59/22 i 50/24), ponuđač „EURO DAM-JAS" d.o.o. Lukavac u ostavljenom zakonskom roku, podnosi žalbu na Tendersku dokumentaciju br. 10-3-361-1942-3/26
PREDMET NABAVE: Nabava auto guma
- Zbog pogrešne primjene odredbi Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Podnosilac žalbe Euro Dam-Jas d.o.o. blagovremeno izjavljuje žalbu protiv Tenderske dokumentacije broj 10-3361 - 1942-3/26, osporavajući zakonitost definisanja predmeta nabavke kroz objedinjavanje robe — guma sa pratećim uslugama montaže, balansiranja, demontaže i skladištenja.

Naime. u nazivu i opisu predmeta nabavke jasno je naznačeno da se radi o „ nabavci auto guma uz naznaku CPV koda koji se odnosi isključivo na robu. Međutim, u tačkama 5. i 6. tenderske dokumentacije , a naročito kroz odredbe nacrta okvirnog sporazuma, predmet nabavke se proširuje na pružanje usluga montaže, balansiranja, demontaže, kao i skladištenja sezonskih guma tokom trajanja ugovora.

Iz odredbi tenderske dokumentacije proizlazi da su čak četiri navedene usluge sastavni dio obaveza dobavljača guma. što dodatno potvrđuje da predmet nabavke ne obuhvata isključivo robu, već i značajan segment usluga.

Posljedično, ovakva nedosljednost dovodi ponuđače u zabludu u pogledu stvarnog obima i prirode ugovora, čime se narušava princip transparentnosti, ali i princip pravične i aktivne konkurencije.

Zbog svega prethodno navedenog, žalitelj ukazuje da je ugovorni organ predmetnu tendersku dokumentaciju sačinio suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (ZJN/Zakon). čime je došlo do grube povrede osnovnih principa iz člana 3. Zakona, naročito u pogledu narušavanja transparentnosti i stavljanja I ponuđača u neravnopravan položaj, uz istovremenu nepravilnu i proizvoljnu primjenu definicijskih odredbi iz člana 2. stav (l) tačka a) alineja I ., postupanje suprotno članu 44. kroz postavljanje nesrazmjernih i neopravdanih uslova, kao i selektivnu i proizvoljnu primjenu člana 16.. te povredu člana 48. stav (4) Zakona. ukoliko je ista bila osnov za definisanje predmetnih uslova.

U konkretnom slučaju na tržištu postoji značajan broj samostalnih ponuđača. kako za isporuku robe. tako i pružanje predmetnih usluga- zbog čega ne postoji nikakva objektivna potreba za oslanjanjem na kapacitete drugih subjekata niti za objedinjavanjem nabavki.

U nastavku žalbe ćemo detaljno obrazložiti povrede svakog od navedenih članova Zakona.

U predmetnoj žalbi žalitelj posebno želi naglasiti nezakonitu primjenu definicijskih odredbi iz člana 2. stav (1) tačka a) alineja 1. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine u situacijama kao što je u predmetnom postupku javne nabavke.

Član 2. stav (1) tačka a) alineja 1. ZJN definiše šta je ugovor o nabavci robe, te navodi da može kao sporedni predmet obuhvatiti i određene usluge kao što su poslovi postavljanja i instalacije, što znači da takve usluge nisu nužan niti obavezan dio nabavke robe.

Suprotno tome, član 3. istog Zakona propisuje da je ugovorni organ dužan osigurati transparentnost, jednak tretman i nediskriminaciju ponuđača, te obezbijediti pravednu i aktivnu konkurenciju.

Iz same formulacije u članu 3. — „dužan" —jasno proizlazi da se radi o obaveznoj normi koja ima primarni značaj u primjeni Zakona, te se ne može derogirati pozivanjem na druge odredbe koje imaju dopunski, odnosno neobavezujući karakter.
Iz navedenog jasno proizlazi da obaveza osiguranja konkurencije ima primarni značaj u primjeni ZJN, te da se uključivanje sporednih usluga može dopustiti samo ukoliko ne dovodi do njenog ograničavanja, zbog čega se ograničavanje konkurencije ne može ni u kom slučaju opravdavati pozivanjem na takve odredbe.
Čak i kada bi se, arguendo, prihvatila primjena člana 2. stav (1) tačka a) alineja 1. ZJN prije primjene člana 3., što je samo po sebi pravno pogrešno, jer član 2. ima prvenstveno definicijski karakter, budući da definiše pojam ugovora o nabavci robe i njegov mogući sadržaj, uključujući i mogućnost da takav ugovor podrazumijeva postavljanje i instalaciju kao prateće radnje uz isporuku robe, pri čemu je ključno naglasiti da navedena odredba ne propisuje obaveze niti pravila postupanja, već isključivo ostavlja mogućnost uključivanja takvih radnji, što jasno ukazuje da se radi o izuzetnim i specifičnim situacijama u kojima je instalacija nužno i neposredno vezana za samu robu i njeno stavljanje u funkciju, te se ne može tumačiti da se može automatski primjenjivati na svaku nabavku robe koja zahtijeva određeni vid stavljanja u funkciju, već isključivo na robu koja je po svojoj prirodi specifična i zahtijeva stručnu, neraskidivo povezanu instalaciju, za razliku od člana 3. Zakona koji ima obavezujući karakter: „ Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno...
Posebno ističemo da se odredba člana 2. stav (1) tačka a) alineja 1. ne može tumačiti niti primjenjivati izvan konteksta Zakona kao cjeline, a naročito ne na način da ima primat nad članom 3. ZJN, koji propisuje obavezu poštivanja osnovnih principe javnih nabavki, uključujući obavezu osiguranja konkurencije, jednakog tretmana i nediskriminacije.
Kao opravdani primjeri mogu se navesti nabavke robe kod kojih je instalacija nužna za stavljanje u funkciju ili uslovljena garancijom proizvođača, kao što su računarski programi i složeni IT sistemi koji zahtijevaju instalaciju i konfiguraciju, kao i medicinska ili druga specijalizovana oprema koju je, radi pravilnog funkcionisanja i očuvanja garancije, neophodno instalirati od strane ovlaštenog distributera ili proizvođača. U takvim slučajevima instalacija je neraskidivo povezana sa robom i predstavlja nužan uslov za njeno korištenje.
Nasuprot tome, u konkretnom slučaju nabavke guma, takva tehnička niti pravna povezanost ne postoji. budući da se montaža i balansiranje, mogu izvršiti kod bilo kojeg pružaoca usluga na tržištu, koji su kao takvi veoma rasprostranjeni i svugdje lako dostupni, bez uticaja na garanciju ili funkcionalnost robe.
Posebno je problematično u vezi sa primjenom ove odredbe u konkretnom slučaju to što poslovi usluge balansiranja, skladištenja i demontaže guma ne predstavljaju postavljanje niti instalaciju robe, već su usluge koje nemaju karakter radnji za stavljanje robe u funkciju!
Navedeno ćemo detaljno obrazložiti u nastavku.

• Balansiranije ne predstavlja radnju postavljanja i instalacije robe - guma. balansiranje se ne vrši na gumi, već na točku, odnosno felgi, nakon što je guma već montirana i stavljena u funkciju.

Naime, prema stručnoj definiciji, balansiranje podrazumijeva postupak ujednačavanja raspodjele mase kompletnog sklopa točka radi eliminacije vibracija pri rotaciji, pri čemu se korekcije vrše dodavanjem tegova na felgu, a ne intervencijom na samoj gumi. Balansiranje rješava vibracije volana, opterećenje ovjesa i neudobnu vožnju.
Iako se u svakodnevnoj i komercijalnoj terminologiji u praksi koristi izraz „ balansiranje guma ", riječ je o stručno neadekvatnom nazivu koji pogrešno upućuje na gumu kao robu, iako se predmetna radnja vrši na točku. odnosno na felgi.
Takav kolokvijalan naziv ne odražava stvarni predmet i prirodu radnje, budući da se balansiranje ne vrši na gumi, već predstavlja korekciju raspodjele mase na točku/felgi, zbog čega balansiranje nema ničikakve veze sa postavljanjem niti instalacijom gume, niti predstavlja radnju njenog stavljanja u funkciju.
Balansiranje se vrši tako što se točak, odnosno felga. postavlja na balans mašinu koja. tokom rotacije detektuje mjesta neravnomjerne raspodjele mase, nakon čega se na felgu dodaju korektivni tegovi, s ciljem postizanja ravnomjernog i stabilnog okretanja točka bez vibracija.

Zbog toga je balansiranje u stručnoj literaturi i praksi dio redovnog održavanja vozila, koje se provodi periodično tokom korištenja, radi sprečavanja vibracija, nepravilnog habanja i oštećenja drugih dijelova vozila. što ga jasno svrstava u domenu servisiranja vozila, a ne instalacije.

Upravo iz tog razloga, balansiranje ni na koji način ne utiče na sposobnost gume da bude korištena, ono predstavlja radnju održavanja već funkcionalnog točka, a ne radnju usmjerenu na samu gumu niti njeno stavljanje u funkciju.
Guma je u potpunosti funkcionalna i upotrebljiva, odnosno postavljena i instalirana, i bez izvršenog balansiranja, te se ne može tumačiti kroz definicijske odredbe iz člana 2. stav (1) tačka a) alineja l. ZJN
Uz žalbu prilažemo dokaze u vidu mnogobrojne stručne literature, kojom se dodatno potvrđuju navodi iz same žalbe, odnosno da je balansiranje isključivo vezano za dinamičku stabilnost i ravnomjernu raspodjelu mase tokom kretanja vozila, te da predstavlja uslugu servisiranja točka kao dijela vozila, a koja se može vršiti samo nad već funkcionalnim sklopom.

Iz relevantne stručne literature i servisne prakse, uključujući izvore kao što su RAC (Royal Automobile Club) —jedna od najstarijih i najrelevantnijih automobilskih organizacija sa sjedištem u Londonu. koja se bavi tehničkim savjetima za vozila, sigurnošću u saobraćaju i servisnim standardima, te Kwik Fit — jedan od najvećih lanaca auto-servisa u Evropi, koji djeluje u Ujedinjenom Kraljevstvu, Nizozemskoj i Francuskoj, specijaliziran za gume, balansiranje i servisiranje vozila, nesporno proizlazi da balansiranje predstavlja servisnu radnju koja se vrši na kompletnom točku, odnosno na felgi.
Navedeni izvori jasno navode da se balansiranje vrši kao dio održavanja vozila. putem specijalizovane opreme, s ciljem korekcije raspodjele mase na točku, a ne kao radnja postavljanja ili instalacije robe.

Dokazi:
https://rac.com.au/horizons/drive/heell-balance-alignment
https://www.kwik.fit.com/blog/wheel- balancing-and-wheel-alignment-whats-the-difference

Nadalje, i izvor Supa Quick, koji predstavlja lanac auto-servisa (auto fitment centres) specijalizovan za gume, balansiranje i održavanje vozila, te djeluje kao franšizna mreža sa velikim brojem servisnih centara i tehničara, povezana sa proizvođačem guma Bridgestone, navodi da balansiranje predstavlja isnu radnju koja se vrši na točku, konkretno na felgi.

Navedeni izvor, kao predstavnik stvarne servisne prakse, jasno potvrđuje da se balansiranje vrši kao dio održavanja vozila.
Dokaz:
https://vsww.supaquick.com/blog/what-is-wheel-balancing

Također, National Tyres and Autocare (UK) kao lanac servisnih centara specijalizovan za gume i osnovne usluge održavanja vozila, navodi da „wheel balancing" (balansiranje točkova) predstavlja postupak raspodjele mase na točku radi osiguranja njegove pravilne i stabilne rotacije, eliminacije vibracija posebno u volanu, smanjenja opterećenja na komponente ovjesa i ležajeve, te povećanja ukupne udobnosti i sigurnosti vožnje.
Konkretno, balansiranje podrazumijeva precizno dodavanje tegova na felgu kako bi se postigla ravnomjerna raspodjela mase i stabilno okretanje točka, čime se direktno ostvaruju svi prethodno navedeni efekti.

Dokaz: https://www.national .co.uk/blog/what-is-wheel-balancing

AA (Automobile Association), jedna od najpoznatijih organizacija za pomoć vozačima u Ujedinjenom Kraljevstvu, navodi daje balansiranje točkova sastavni dio redovnog održavanja vozila, pri čemu pravilna raspodjela mase omogućava ravnomjernu rotaciju točka.
ističe se da nepravilno balansirani točkovi mogu uzrokovati vibracije u volanu, dodatno opterećenje ovjesa, kao i smanjenu stabilnost vozila, naročito pri većim brzinama.
Dokaz:
https://www.theaa.com/breakdown-cover/advice/steering-wheel-shaking

U konačnici, Coats Company - američka kompanija koja se bavi proizvodnjom opreme za auto-servise, balansiranje točkova definiše kao osnovnu servisnu radnju u okviru održavanja vozila, dok se u servisnoj praksi ono uobičajeno smatra rutinskom uslugom koja se provodi radi osiguravanja pravilnog rada vozila i produženja vijeka trajanja njegovih komponenti.
Dokaz:
https://www.mbofkc.com/service/service-parts-tips/wheel-balancing-vs-wheel-alignment/

Dakle, jasno je da balansiranje točkova predstavlja sastavni dio redovnog servisiranja i održavanja jednog dijela vozila — točka/felge, budući da se radi o radnji koja se provodi s ciljem osiguravanja pravilnog funkcionisanja vozila i stabilnosti u vožnji, te da nema veze sa stavljanjem u funkciju auto gume.
Slijedom navedenog, jasno je da se balansiranje točkova kao zasebna servisna radnja, po svojoj prirodi i svrsi, treba provoditi kroz postupak nabavke usluga servisiranja vozila, a ne kao sastavni dio nabavke robe (auto guma).
U stručnoj i tehničkoj praksi, instalacija se podrazumijeva kao skup tehničkih radnji kojima se roba osposobljava za upotrebu i stavlja u funkciju, što balansiranje svakako nije.
Svako suprotno tumačenje tehničke prirode ove usluge i njeno dovođenje u vezu sa članom 2. ZJN predstavlja pravno neutemeljeno i proizvoljno prošireno tumačenje zakonskih odredbi izvan granica njihovog obuhvata i izvan zakonodavne svrhe.
• Usluga skladištenja auto guma ni u kom slučaju, niti pod bilo kakvim okolnostima, ne predstavlja postavljanje ili instalaciju robe, već isključivo logističku uslugu koja je u potpunosti odvojena od procesa stavljanja robe u funkciju.
Svako suprotno tumačenje tehničke prirode ove usluge i njeno dovođenje u vezu sa članom 2. ZJN. dovodi do nepravilne primjene zakonskih odredbi, jer bi se i usluge koje očigledno nemaju nikakvu vezu sa instalacijom robe mogle podvesti pod isti pojam, što jasno potvrđuje nezakonitost ovakvog uslova tenderske dokumentacije.
S obzirom da ova usluga ne uključuje nikakvu tehničku intervenciju na vozilu, niti ima za cilj stavljanje konkretnog predmeta nabavke robe u funkciju, svako poistovjećivanje skladištenja guma sa instalacijom predstavlja proizvoljno i manipulativno tumačenje odredbi člana 2. stav (1) tačka a) alineja 1 suprotno stvarnoj prirodi predmetne usluge.
Naime, kako smo već navodili, instalacija podrazumijeva skup tehničkih radnji kojima se roba osposobljava za upotrebu i stavlja u funkciju, dok skladištenje ostaje isključivo u domenu logistike, bez ikakvog uticaja na funkcionalnost autoguma.
Stoga je nesporno da se skladištenje guma ne može podvesti pod odredbe člana 2. ZJN koje se odnose na definisanje ugovora o javnoj nabavci robe i njeno eventualno postavljanje i instalaciju.
Takvo tumačenje predstavlja proizvoljno širenje zakonskih pojmova izvan njihovog jasnog značenja i zakonodavne svrhe.
• Demontaža guma, po svojoj prirodi i svrsi, ne predstavlja postavljanje niti instalaciju robe koja je predmet nabavke, već radnju uklanjanja već postojeće gume sa felge.

Naime, demontaža gume podrazumijeva isključivo skidanje postojeće gume sa točka, a suprotno tome, instalacija podrazumijeva postavljanje nove robe u funkciju, te se ni u kom slučaju ne može podvesti pod pojam postavljanja i instalacije, jer ne doprinosi stavljanju nove robe u funkciju, već isključivo uklanjanju postojeće.

Uključivanje usluge demontaže guma u predmetnu nabavku predstavlja nezakonito, pravno neutemeljeno i prošireno tumačenje člana 2. ZJN, te posljedično i nezakonito definisanje uslova tenderske dokumentacije.

Svako suprotno tumačenje dovelo bi do nepravilne primjene zakonskih odredbi, jer bi se i radnje koje se odnose na uklanjanje postojeće robe mogle podvesti pod instalaciju nove robe, što je pravno neodrživo.

Slijedom svega navedenog, jasno je da balansiranje, demontaža i skladištenje guma, svaka za sebe i sve zajedno, ni po svojoj prirodi niti po svrsi ne predstavljaju postavljanje niti instalaciju robe koja je predmet nabavke.

Njihovo podvođenje pod pojam instalacije predstavlja pogrešno i pravno neutemeljeno tumačenje ZJN kojim se vještački proširuje kako sama zakonska odredba, tako i predmet nabavke, što za posljedicu ima kršenje više odredbi Zakona, a prvenstveno osnovnih principa iz člana 3.

Takvo tumačenje ne proizlazi iz stvarne prirode predmetnih radnji niti iz svrhe Zakona, već dovodi do pravno neodrživog zaključka da se i usluge koje očigledno nemaju nikakvu vezu sa instalacijom robe mogu podvesti pod isti pojam.

Još jedan primjer pogrešne primjene člana 2. ZJN ogleda se u pokušaju da se kao sporedni predmet uključe četiri usluge — montaža, balansiranje, demontaža i skladištenje — koje po svom obimu, prirodi i tržišnim zahtjevima očigledno ne mogu imati sporedan karakter, jer zahtijevaju posebne tehničke, kadrovske, organizacione i logističke kapacitete, te kao takve predstavljaju zaseban i samostalan segment tržišta.

Kako smo već spomenuli, u odnosu na povredu osnovnih principa iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, ističemo daje ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio suprotno osnovnim principima javnih nabavki, naročito principom transparentnosti, jednakog tretmana i osiguranja pravične i aktivne konkurencije.

Ukazujemo da u praksi postoje postupci javnih nabavki u kojima su usluge montaže i demontaže auto guma nabavljane kroz poseban postupak, bez objedinjavanja sa nabavkom robe, čime je omogućena pravična konkurencija i zakonito provođenje postupka.

Postojanje više ovakvih postupaka dodatno potvrđuje da razdvajanje nabavke nije samo teoretska mogućnost, već praksa koja omogućava konkurenciju i efikasno izvršenje ugovora.
Dakle, svrha nabavke može se u potpunosti ostvariti i kroz razdvajanje nabavke na robu i usluge, bilo putem lotova ili kroz odvojene postupke, bez ikakvog negativnog uticaja na funkcionalnost, a uz osiguranje pravične konkurencije i zakonitost postupka.

Sam član 3. ZJN formulisanje na način da se u istoj rečenici najprije ističe obaveza jednakog i nediskriminirajućeg postupanja, na način da se obezbijedi pravedna i aktivna konkurencija, a tek potom cilj najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, što nije slučajno, već ima jasan interpretativni značaj.
Naime, Zakon najprije naglašava: jednak tretman, nediskriminaciju i obezbjedenje pravične i aktivne konkurencije, dok se tek nakon toga navodi efikasnost koja nikako nije samostalan niti primaran cilj, već je uslovljena poštivanjem pravične i aktivne konkurencije.
Objedinjavanjem nabavki robe i usluga u jednu neopravdano sužava krug potencijalnih ponuđača i favorizira subjekte koji već raspolažu razvijenom infrastrukturom, čime se narušava princip jednakog tretmana i pravične konkurencije.
Dodatno, želimo istaći da odredba člana 3. ZJN ima obavezujući karakter, za razliku od pojedinih drugih odredbi koje su definicijske prirode ili ostavljaju mogućnost izbora u postupanju ugovornog organa, ovisno o prirodi nabavke i tržišnim okolnostima.
U tom smislu, odredbe koje imaju definicijski ili neobavezujući karakter ne mogu se tumačiti i primjenjivati na način koji bi bio u suprotnosti sa obavezujućim principima iz člana 3. ZJN, niti mogu imati prioritet u odnosu na iste.
Naprotiv, član 3. ZJN predstavlja temeljnu i nadređenu normu koja ima primat u primjeni, te se svi ostali instituti i odredbe istog moraju tumačiti i primjenjivati u skladu s njim.
Stoga se principi iz člana 3. moraju primjenjivati bez izuzetka i ne mogu biti derogirani pozivanjem na druge ciljeve postupka, te svako postupanje suprotno navedenim principima predstavlja bitnu povredu postupka javne nabavke.
Dodatno, ukazujemo na relevantnu sudsku praksu, pri čemu konkretna presuda Suda BiH Sl 3 U 047436 24 U od 20.10.2025. nedvosmisleno i izričito potvrđuje da objedinjavanje robe - guma i usluga- montaže i balansiranja, u jednom predmetu nabavke, predstavlja direktno i nezakonito kršenje osnovnih principa iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama.
Ovo vijeće cijeni da iako ugovorni organ ima mogućnost u skladu sa članom 16. ZIN da podijeli ili ne podijeli nabavku na lotove, odluka da ne podijeli nabavku može dovesti do favoriziranja pojedinih ponuđača, povrede principa javne nabavke, diskriminaciju, a prije svega ograničavanje konkurencije.
Konkretni predmet javne nabavke obuhvata dva različita tržišna segmenta: isporuku (prodaju) autoguma i usluge montaže/dijagnostike. Većina privrednih subjekata specijalizirana je ili za prodaju autoguma ili za servisne usluge, dok je broj ponuđača koji obavljaju obje djelatnosti značajno manji.

Zbog toga zahtjev da ponuđač istovremeno ponudi i isporuku guma i vrši montažu/dijagnostiku može dovesti do neopravdanog ograničenja tržišnog nadmetanja, isključenja potencijalnih ponuđača koji su sposobni isporučiti gume, ali ne i vršiti montažu, ili obratno, te posljedično povrede principa konkurencije, jednakog tretmana i nediskriminacije iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama.

Sudska presuda predstavlja relevantan pravni standard u tumačenju ZJN i upućuje na način njegove primjene u uporedivim slučajevima, zbog čega je ugovorni organ dužan da je uzme u razmatranje i obrazloži eventualno odstupanje od iste (pri čemu žalitelj odgovorno tvrdi da ne postoje bitne razlike koje bi opravdale odstupanje od tog pravnog stava).
Povreda člana 3. Zakona o javnim nabavkama je nedvosmisleno potvrđena i Rješenjima URŽ-a: broj JN2-01-071-1923-7/22 od 11.08.2022. (Filijala Sarajevo), broj JN2-03-07-1-1007-8/23 od 19.05.2023. (Filijala Mostar), broj JN2-01 -07-1-3644-8/23 od 12.01.2024. (Filijala Sarajevo) i mnoga druga.
U navedenom kontekstu, žalitelj posebno ističe da više od 10 godina aktivno učestvuje u postupcima javnih nabavki auto guma, te da podnošenje mnogobrojnih žalbi u slučajevima poput predmetnog ne predstavlja bilo kakvu formalnost ili neozbiljnost, već ukazuje na postojanje stvarnog i ozbiljnog problema koji ima direktan uticaj na njegov položaj na tržištu i mogućnost ravnopravnog učešća u postupcima javnih nabavki, što dodatno potvrđuje da se ne radi o izolovanom slučaju, već o sistemskom problemu u primjeni Zakona.

Sve navedeno žalitelj dokazuje prilogom uz žalbu — cjenovnikom usluga montaže i balansiranja dostavljenim od strane potencijalnog podugovarača, iz kojeg je vidljivo da navedene usluge predstavljaju značajan dodatni trošak.
Pri tome, troškovi demontaže i skladištenja guma nisu obuhvaćeni prilogom, što jasno ukazuje da su stvarni troškovi izvršenja ugovora još veći i dodatno nepovoljniji, čime se dodatno potvrđuje neravnopravan položaj ponuđača.
Jasno je da sama formalna mogućnost učešća u postupku ne znači i postojanje stvarne i pravedne konkurencije medu ponuđačima!
Zajednički nastup ili podugovaranje može biti opravdan u situacijama kada na tržištu ne postoje ponuđači koji samostalno mogu ispuniti uslova za izvršenje pojedinačnog predmeta nabavke, bilo da se radi o robi ili usluzi, međutim ne može predstavljati standardno rješenje u postupcima gdje postoji značajan broj ponuđača koji mogu samostalno izvršiti predmet nabavke.
U konkretnom slučaju postoji veliki broj samostalnih ponuđača i za robe i za usluge, što je potvrđeno i primjerima iz prakse koje je žalitelj naveo, te dodatno ukazuje da postavljeni uslovi nisu nužni i da neopravdano ograničavaju konkurenciju, te da imaju restriktivan karakter.
Možemo zaključiti da objedinjavanje nabavke robe i pratećih usluga u konkretnom slučaju apsolutno nije nužno, budući da se iste bez ikakvih poteškoća mogu provesti kroz odvojene postupke ili lotove.
Ne podjelom predmeta nabavke na lotove ugovorni organ je postupio suprotno cilju i svrsi ZJN, te proizveo direktan diskriminatoran efekat, ograničio konkurenciju i onemogućio stvarno tržišno nadmetanje.
Član 16. Zakon o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine:
, (l) Ugovorni organ može podijeliti predmet nabavke na lotove na osnovu objektivnih kriterijuma, npr. prema vrsti, karakteristikama, namjeni, mjestu ili vremenu ispunjenja. U tom slučaju određuje predmet primjenjujući pravila grupiranja iz Jedinstvenog rječnika javne nabavke (u daljem tekstu:

JRJN) koda i veličinu pojedinog lota, uzimajući u obzir mogućnost učešća malih i srednjih privrednih subjekata u postupku javne nabavke.
(2) Ako ugovorni organ u postupku javne nabavke i: DIJELA DRUGOG ovog zakona nije podijelio predmet nabavke na lotove, u obavještenju o nabavci navodi osnovne razloge za takvu odluku.
(3) Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji određuje može li se ponuda dostaviti za jedan, nekoliko ili za sve lotove uz navođenje obrazloženja.

Imajući u vidu citiranu odredbu člana 16. ZJN, jasno proizlazi daje ugovorni organ, prilikom određivanja predmeta nabavke, dužan razmotriti podjelu nabavke na lotove prema objektivnim kriterijima, između ostalog i prema vrsti, uz obavezno uvažavanje mogućnosti učešća malih i srednjih privrednih subjekata, kao i obavezu obrazlaganja u slučaju da takva podjela izostane.
U konkretnom slučaju, predmet nabavke je očigledno sastavljen od različitih vrsta — robe i usluga, koje po svojoj prirodi i tržišnim karakteristikama predstavljaju zasebne i samostalne cjeline, međutim, isti nije podijeljen na lotove prema vrsti.
Iako navedena zakonska odredba izričito predviđa mogućnost podjele na lotove prema vrsti, ugovorni organ je izvršio podjelu isključivo prema mjestu izvršenja, dok je istovremeno propustio izvršiti podjelu prema vrsti, iako za to postoje očigledni i objektivni razlozi, čime je selektivno primijenio član 16. Zakona.
Takvim postupanjem, ugovorni organ je neopravdano ograničio konkurenciju, jer je objedinjavanjem robe i usluga u okviru istih lotova onemogućio učešće potencijalnim ponuđačima koji su specijalizovani za pojedine segmente predmetne nabavke, čime ih je doveo u neravnopravan položaj.
Od posebnog je značaja činjenica da ZJN izričito nalaže obavezu uzimanja u obzir mogućnosti učešća malih i srednjih preduzeća, što jasno ukazuje daje institut podjele na lotove usmjeren ka osiguranju pravične i aktivne konkurencije.
S tim u vezi, naglašavamo da je žalitelj srednje preduzeće koje je, po svojoj djelatnosti i kapacitetima, u potpunosti osposobljeno za izvršenje predmeta nabavke koji se odnosi na isporuku robe — auto guma, te je usljed ako definisanih uslova direktno onemogućeno njegovo ravnopravno učešće u postupku javne nabavke.
Problem skladištenja, kao i potreba za montažom, balansiranjem i demontažom mogao bi se u potpunosti riješiti razdvajanjem predmeta nabavke na lotove, na način da se:

- u jednom lotu nabavlja roba - auto gume,
- u drugom lotu nabavljaju usluge montaže, balansiranja, demontaže i skladištenja.

Sasvim je jednostavno: dobavljač robe može isporučiti gume direktno pružaocu usluga, koji dalje vrši montažu, balansiranje, demontažu i skladištenje, čime se u potpunosti izbjegava potreba za objedinjavanjem nabavke.
Na ovaj način bi se omogućilo učešće većeg broja ponuđača i za robu i za usluge, pri čemu bi ugovorni organ i dalje osigurala funkcionalnost i kontinuitet u korištenju vozila.

Postojanje ovakvog jednostavnog i primjenjivog modela jasno potvrđuje da objedinjavanje robe i usluga nije nužno, već isključivo pogodnije za ugovorni organ.

Nadalje, ugovorni organ nije dao nikakvo valjano i dokazivo obrazloženje koje bi bilo zasnovano na provjerljivim i objektivnim činjenicama za izostanak podjele predmeta nabavke prema vrsti, iako je, u skladu sa članom 16. stav (2) ZJN, bio dužan navesti osnovne razloge za takvu odluku u obavještenju o nabavci, imajući u vidu da je nesporno da predmet nabavke obuhvata dvije različite vrste — robu i usluge, koje po svojoj prirodi predstavljaju zasebne cjeline.
Ova odredba nedvosmisleno potvrđuje da odluka o ne podjeli na lotove ne može biti proizvoljna, već mora biti zasnovana na zasnovana na konkretnim, objektivnim i dokazivim razlozima.
U konkretnom slučaju, takvi razlozi nisu ni navedeni, niti obrazloženi, a još manje dokazani, čime je povrijeđena ne samo odredba člana 16. stav (2), već i osnovni principi iz člana 3. ZJN.
Time je žalitelju, kao i drugim potencijalnim ponuđačima, onemogućeno ravnopravno učešće u postupku, dok su istovremeno favorizovani subjekti sa već razvijenim kapacitetima.
Zakon o javnim nabavkama, pa i Direktive EU, podstiču podjelu nabavki na lotove kada god je to moguće, jer se na taj način predmet nabavke prilagođava stvarnoj strukturi tržišta.
Razlog tome je što različiti segmenti nabavke po svojoj prirodi odgovaraju različitim profilima ponuđača, te njihovo razdvajanje omogućava učešće većeg broja specijaliziranih subjekata koji mogu konkurisati u dijelu nabavke za koji su osposobljeni.
Suprotno tome, objedinjavanje različitih tržišnih segmenata u jedan predmet nabavke dovodi do sužavanja tržišta i isključivanja ponuđača koji mogu samostalno podnijeti ponudu, iako takvo objedinjavanje nije nužno za ostvarenje svrhe nabavke.
Jasno je da razdvajanje postupka na LOT-ove ne nosi nikakve negativne posljedice za ugovorni organ, niti u bilo kojem dijelu krši odredbe Zakona o javnim nabavkama. Naprotiv, takav pristup osigurava veću konkurenciju a samim time i efikasnije trošenje javnih sredstava, a u konačnici najbitnije - pravedniji pristup svim potencijalnim ponuđačima i dosljednu primjenu principa javnih nabavki.
Time se obezbjeđuje stvarna i aktivna konkurencija, smanjuje rizik favorizovanja određenih ponuđača, povećava transparentnost postupka i omogućava ugovornom organu da dobije najpovoljnije ponude za svaki segment nabavke posebno. Podjela na lotove omogućava da svaki segment nabavke prati odgovarajući tržišni segment, čime se povećava konkurencija i obezbjeđuje pravedniji postupak.
Dodatno, nepravilnost postupanja ugovornog organa potvrđena je i kroz pogrešnu klasifikaciju predmeta nabavke putem CPV koda, budući da se CPV kod 34351 100-3 odnosi isključivo na robu — gume za automobile, dok usluge montaže i balansiranja auto guma pripadaju CPV kodu 50116500-6, a usluge skladištenja CPV kodu 63 120000-6. Imajući u vidu da navedeni kodovi pripadaju različitim kategorijama, evidentno je da predmet nabavke nije pravilno grupisan u skladu sa pravilima Jedinstvenog rječnika javne nabavke (JRJN), na koja upućuje član 16. Zakona.

U odnosu na postupanje suprotno odredbama člana 44. Zakon o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, žalitelj ističe da je u istima propisano da svaki uslov mora biti nužan i proporcionalan predmetu nabavke, što u konkretnom slučaju nije tako.
U skladu sa članom 44. stav (3) ZJN, minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ određuje mora biti srazmjeran predmetu javne nabavke i ne smije imati ograničavajući karakter na konkurenciju.
U konkretnom slučaju, zahtjev da ponuđač raspolaže servisom i skladištem na pet lokacija za svih pet lotova, iako je za svaki lot predmet nabavke auto gume, ne predstavlja minimum uslova potrebnih za izvršenje ugovora o nabavci robe!
Naprotiv, radi se o zahtjevu koji po svojoj prirodi prevaziłazi stvarne potrebe predmetne nabavke i kao takav nije proporcionalan njenom karakteru, već predstavlja neopravdano ograničenje za učešće u postupku.
Ovakvim postavljanjem uslovom se favorizuju ponuđači koji raspolažu razvijenom servisno-logističkom infrastrukturom na traženim lokacijama, dok se istovremeno isključuju ili stavljaju u nepovoljniji položaj oni ponuđači koji su specijalizovani za isporuku robe — auto guma.
Slijedom navedenog, jasno je da predmetni zahtjev nije utemeljen na principu proporcionalnosti, te kao takav ima diskriminatoran efekat na potencijalne ponuđače.
Evidentno je kršenje člana 48. stav (4) Zakon o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, imajući u vidu da ista jasno propisuje da se ponudač može osloniti na kapacitete drugih subjekata gdje je to odgovarajuće, što nedvosmisleno ukazuje na to da se radi o fakultativnoj mogućnosti koja zavisi od prirode konkretnog ugovora, a ne o opštem pravilu koje može služiti kao osnov za opravdavanje restriktivnih i nesrazmjernih uslova.
U konkretnom slučaju, predmet nabavke je prvenstveno nabavka robe — auto guma, te uključivanje dodatnih usluga uz pozivanje na mogućnost oslanjanja na kapacitete drugih subjekata ne može predstavljati legitimno opravdanje za postavljanje uslova koji očigledno prevazilaze prirodu i svrhu nabavke.
Posebno je neprihvatljivo da bi se ovakvim uslovom tenderske dokumentacije žalitelj doveo u veoma nekonkurentan položaj u postupku javne nabavke primarno auto guma, iako je jedan od vodećih distributera guma u Bosni i Hercegovini, isključivo zbog uključivanja pratećih usluga za koje nije konkurentan, što jasno ukazuje na to da postavljeni ulovi imaju diskriminatoran efekat.

Nadalje, ovakvim pristupom ugovorni organ nameće obavezu udruživanja ili podugovaranja kao preduslov za učešće u postupku, i to u situaciji kada za tim ne postoji stvarna ni objektivna potreba. Time se institut oslanjanja na kapacitete drugih subjekata, koji je ZJN predvidio kao pomoćni mehanizam, zloupotrebljava i pretvara u sredstvo kojim ugovorni organ sebi olakšava, pojednostavljuje i čini konfornijim provođenje postupka, kroz objedinjavanje više različitih nabavki u jednu, iako takvo postupanje nije u skladu sa stvarnom prirodom predmetne nabavke niti u skladu sa Zakonom, jer se zanemaruju osnovni principi javnih nabavki i stvarni uslovi tržišta.
Žalitelj smatra da je žalba osnovana iz sljedećih razloga:

član 3. — povreda osnovnih principa javnih nabavki, jer predmetni uslovi imaju za posljedicu ograničavanje konkurencije, diskriminaciju ponuđača i narušavanje jednakog tretmana;

član 2. — nezakonito definisanje predmeta nabavke kroz objedinjavanje robe (auto guma) i međusobno nepovezanih usluga, pri čemu se usluge montaže, balansiranja, demontaže i skladištenja proizvoljno dovode u vezu sa pojmom „postavljanja i instalacije", iako ne ispunjavaju zakonske uslove;

član 16. — selektivna primjena odredbi Zakona kroz izostanak podjele na lotove prema vrsti predmeta nabavke (roba/usluge), iako postoje adekvatna i manje restriktivna rješenja u skladu sa ZJN, dok se istovremeno vrši podjela prema mjestu isporuke; član 44. stav (3) — propisivanje uslova koji ne predstavljaju minimalne uslove srazmjerne predmetu nabavke, jer se zahtijevaju servisni i logistički kapaciteti koji nisu nužni za isporuku robe, te kao takvi imaju ograničavajući karakter na konkurenciju;

član 48. stav (4) — neopravdano nametanje obaveze da ponuđač raspolaže servisnim i logističkim kapacitetima, iako to nije nužno za predmet nabavke, čime se institut oslanjanja na kapacitete drugih subjekata pretvara iz mogućnosti u obavezu, suprotno svrsi Zakona.

Slijedom svega navedenog, nesporno je da odredbe člana 3. Zakona o javnim nabavkama imaju primarni i nadređeni karakter u odnosu na sve ostale odredbe Zakona, te predstavljaju temelj za tumačenje i primjenu svih drugih zakonskih normi.

U tom smislu, ugovorni organ je dužan sve faze postupka javne nabavke, uključujući definisanje predmeta nabavke i uslova tenderske dokumentacije, uskladiti prvenstveno sa principima transparentnosti, jednakog tretmana, nediskriminacije i osiguranja konkurencije, kao osnovnim i obavezujućim pravilima.

Nijedna druga odredba Zakona, posebno ona definicijskog ili dispozitivnog karaktera, ne može se tumačiti niti primjenjivati na način koji derogira ili zaobilazi principe iz člana 3., niti može imati pravni primat nad njima.

Svako drugačije postupanje ugovornog organa, koje se formalno zasniva na odredbama definicijskog ili dispozitivnog karaktera, a suštinski dovodi do ograničavanja konkurencije ili diskriminacije ponuđača predstavlja primjenu zakonskih instituta suprotno njihovoj svrsi, te direktnu povredu člana 3. ZJN, čime se je cjelokupan postupak čini nezakonitim.

Drugim riječima, principima iz člana 3. ne samo da se mora dati prednost, već oni predstavljaju granicu zakonitosti — svaka radnja koja je s njima u suprotnosti, bez obzira na formalno uporište u drugim odredbama, ne može se smatrati zakonitom.

Ukoliko ugovorni organ ne usvoji žalbu, žalitelj predlaže da Ured za razmatranje žalbi usvoji žalbu kao osnovanu, poništi sporne odredbe tenderske dokumentacije i naloži ugovornom organu da izvrši izmjene tenderske dokumentacije u skladu sa Zakonom, posebno u dijelu razdvajanja predmeta nabavke na robu i usluge i pravilne podjele na lotove, imajući u vidu da se sva utvrđena kršenja svode na nezakonito objedinjavanje ove dvije vrste nabavke, te naloži provođenje postupka u skladu sa Zakonom i osnovnim principima javnih nabavki.

U prilogu dostavljamo i dokaz o uplati naknade za vođenje žalbenog postupka u iznosu od 1.200.00 KM a prema izmjenama Zakona o javnim nabavkama " 'Službeni glasnik BiH" broj 50/24 od

23.07.2024.godine) u odnosu na procijenjenu vrijednost ove javne nabavke, kao i izvod banke sa uplatom naknade.

Ugovorno tijelo u svom izjašnjenju navodi:
U skladu s člankom 100. st. 6. Zakona o javnim nabavama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14, 59/22 i 50/24), prosljeđujemo vam Žalbu potencijalnog ponuditelja EURO DAM-JAS d.o.o. Lukavac koja je izjavljena protiv Tenderske dokumentacije u Otvorenom postupku javne nabave - Nabava auto guma, za koji je Obavijest o nabavi objavljena na Portalu javnih nabava pod brojem: 286-1-1-129-3-62/26 od 2. 4. 2026. godine.
Žalba je dostavljena poštom na protokol Ugovornog tijela dana 9.4.2026. godine i evidentirana pod Dj. brojem: 10-3-361-1942-4/26.
Procijenjena vrijednost predmetne nabave je 70.000,00 KM (bez PDV-a).
Po saznanju da je Žalba uložena, Ugovorno tijelo je obustavilo postupak imajući u vidu suspenzivno djelovanje žalbe.
U zakonski ostavljenom roku dostavljamo Izjašnjenje na navode iz žalbe po kojima je jasno zaključiti da Tenderska dokumentacija nije suprotna Zakonu o javnim nabavama.
Žalba je dopuštena, pravovremena, uredna i izjavljena od ovlaštene osobe, ali je ista u potpunosti neosnovana.
Naime žalba je izjavljena kroz jedan žalbeni navod koji se odnosi na navodnu nezakonitost Tenderske dokumentacije a isti je usmjeren isključivo prema navodnoj pogrešnoj primjeni odredbi Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine. Žalitelj naime smatra da predmetna TD nije u skladu sa ZJN-a ali nije konkretizirao koji dijelovi TD su protivni istom.
Žalitelj smatra da je Ugovorno tijelo navodno povrijedilo neke od članaka ZJN-a te da je žalba osnovana iz sljedećih razloga:
član 3. - povreda osnovnih principa javnih nabavki, jer predmetni uslovi imaju za posljedicu ograničavanje konkurencije, diskriminaciju ponuđača i narušavanje jednakog tretmana, član 2. - nezakonito definisanje predmeta nabavke kroz objedinjavanje robe (auto guma) i međusobno nepovezanih usluga, pri čemu se usluge montaže, balansiranja, demontaže i skladištenja proizvoljno dovode u vezu sa pojmom „postavljanja i instalacije", iako ne ispunjavaju zakonske uslove,

član 16. - selektivna primjena odredbi Zakona kroz izostanak podjele na lotove prema vrsti predmeta nabavke (roba/usluge), iako postoje adekvatna i manje restriktivna rješenja u skladu sa ZJN, dok se istovremeno vrši podjela prema mjestu isporuke, član 44. stav (3) - propisivanje uslova koji ne predstavljaju minimalne uslove srazmjerne predmetu nabavke, jer se zahtijevaju servisni i logistički kapaciteti koji nisu nužni za isporuku robe, te kao takvi imaju ograničavajući karakter na konkurenciju, član 48. stav (4) - neopravdano nametanje obaveze da ponuđač raspolaže servisnim i logističkim kapacitetima, iako to nije nužno za predmet nabavke, čime se institut oslanjanja na kapacitete drugih subjekata pretvara iz mogućnosti u obavezu, suprotno svrsi Zakona.

Sama žalba temelji se na nizu selektivnih, nepovezanih i paušalnih teza bez konkretnih žalbenih navoda pa ćemo se tijekom ovog izjašnjenja osvrnuti na njih i dokazati da je predmetna TD u potpunosti sačinjena u skladu sa ZJN-a i ostalim podzakonskim aktima.

U uvodu žalbe Žalitelj neopravdano navodi da smo sa ovakvim postupkom javne nabave doveli potencijalne Ponuditelje u zabludu, da je u konkretnom slučaju nabava trebala biti obavljena kroz dvije zasebne nabave - Nabava roba i Nabava usluga ili barem podijeljena na dva lota pa jasno navodi. odredbi tenderske dokumentacije proizlazi da su čak četiri navedene usluge sastavni dio obaveza dobavljača guma, što dodatno potvrđuje da predmet nabavke ne obuhvata isključivo robu, već i značajan segment usluga.

Posljedično, ovakva nedosljednost dovodi ponuđače u zabludu u pogledu stvarnog obima i prirode ugovora, čime se narušava princip transparentnosti, ali i princip pravične i aktivne konkurencije".

Ugovorno tijelo je sačinilo TD za predmetni postupak javne nabave sukladno ZJN-u i objavilo isti na portalu javnih nabava, dostupan i vidljiv svim potencijalnim ponuditeljima pa nam nije jasno zašto i kako smo u zabludu doveli iste.

S obzirom na ničim utemeljen navod Žalitelja, neophodno je da se prije svega osvrnemo i na samu definiciju pojmova navedenih u članku 2., stavku (1), točka a) ZJN-a koji definira pojam Ugovora o javnoj nabavi kao Ugovor s financijskim interesom koji se zaključuje u pisanoj formi između jednog ili više Dobavljača i jednog ili više Ugovornih tijela i ima za cilj nabavku robe, usluga ili izvođenja radova u okviru značenja ovog zakona.

Zakon poznaje tri vrste Ugovora o javnoj nabavi i pravi jasnu razliku među njima, te definicija takvih Ugovora zavisi od toga jesu li predmet ugovora robe, usluge ili radovi. Ova razlika je značajna sa stanovišta primjene odgovarajuće vrste postupka javne nabave.

Prema tome Ugovor o javnoj nabavi robe se u navedenom članku ZJN-a definira kao Ugovor čiji je predmet kupovina. lizing, najam ili kupovina na otplatu sa ili bez mogućnosti kupovine robe. Ugovor o javnoj nabavi robe može kao sporedni predmet obuhvatiti poslove postavljanja i instalacije.

U navedenoj definiciji evidentno je da i sam Zakon ugovor o javnoj nabavi robe ne ograničava isključivo na kupovinu već isti može uključivati popratne prateće usluge, ukoliko je tako nešto neophodno za realizaciju ugovora. Dakle, u ovom slučaju Ugovorno tijelo vrši javnu nabavu roba - auto guma, a koje za sporedni predmet odnosno kao popratnu stvar uključuje i usluge - postavljanje odnosno montažu istih, te usluge balansiranja i skladištenja auto guma.

U samoj pripremi postupka javne nabave Ugovorno tijelo se vodilo iskustvima iz prijašnjih godina i saznanjima da je praksa za predmetnu oblast takva da svaki ozbiljan Ponuditelj koji prodaje auto gume nudi montažu. balansiranje i skladištenje istih.

U tom slučaju konačna cijena nakon provedene javne nabave je jednaka ili niža od cijene koja se postiže kada se nabava guma i usluga montaže realiziraju odvojeno kod Ponuditelja koji nude isključivo robu ili isključivo uslugu, što je i bio osnovni motiv kojim se Ugovorno tijelo vodilo pri sačinjavanju predmetne TD.

Žalitelj se neopravdano poziva da je iz opisa predmeta javne nabave, odnosno vrste Ugovora o javnoj nabavi vidljivo da se radi o nabavi roba, pa smatramo za bitnim naglasiti da u praksi uvijek

postoji mogućnost "kombinirane nabave", koje ponuditelji moraju biti svjesni, odnosno da predmet javne nabave može biti kombinacija roba ili usluga ili kombinacija usluga i radova.
U ovom slučaju kombinirani predmet nabave (roba + usluga) objektivno predstavlja ekonomski najpovoljniji model nabave za Ugovorno tijelo, te se zahtjev da ponuđena cijena obuhvaća i montažu i balansiranje temelji na realnim tržišnim parametrima, a ne na ograničivanju konkurencije kako to žalitelj želi uporno prikazati u svojoj Žalbi.
U prilog predmetnih tvrdnji i otvorenosti našeg postupka ide i činjenica da smo predmetni postupak Javne nabave već podijelili na 5 lotova - odnosno 5 poslovnih područja na kojima obavljamo našu djelatnost, i na taj način postupak javne nabave u potpunosti učinili transparentnim, pa i prihvaćajući mogućnost da radimo sa 5 različitih ponuditelja kako bi zaprimili što više ponuda i na kraju dobili najbolju cijenu, što je svrha same javne nabave.
Imajuću u vidu činjenicu dá u BiH postoji znatan broj gospodarskih subjekata koji prodaju auto gume i pružaju usluge vezane za iste (montaža, balansiranje i skladištenje), iz čega jasno proizlazi da je Ugovorno tijelo vodilo računa da osigura transparentnost u postupku odnosno da u cijelosti poštuje načelo aktivne i pravedne konkurencije kako je to i propisano Člankom 3. ZJN-a.
Također iz naše TD jasno je zaključiti da se u konkretnom slučaju javne nabave radi o nabavi roba i od ukupne vrijednosti predmetne nabave robe uzimaju 90% same nabave, dok usluge montiranja, balansiranja i skladištenja iznose manje od 10% od ukupne vrijednosti predmetne nabave.
Žalitelj dalje nadugo i naširoko objašnjava smisao ZJN-a baziran na osobnom mišljenju tumačeći Zakon o javnim nabavama kako njemu odgovara pa između ostalog selektivno daje primat jednom članku u odnosu na drugi, za što smatramo da se nije potrebno posebno osvrtati.
Zatim nas Žalitelj nadugo i naširoko "uči" šta je balansiranje, šta montaža, šta demontaža, a šta skladištenje auto guma i pokušava nas uvjeriti da se radi o "4 zasebne usluge" i ako je jasno da iste čine jednu neodvojivu cjelinu i kao takva ona predstavlja manje od 10% vrijednosti samog Ugovora vezanog za konkretnu javnu nabavu.
Kao dokaz Žalitelj navodi web stranice na kojima je detaljno objašnjen proces stavljanja auto guma.
Suprotno žaliteljevim tvrdnjama o navodnoj bitnosti svake od "4 krucijalne radnje i zasebne cjeline" HP d.o.o. Mostar kao Ugovorno imalo pri izradi same TD na umu je imalo svrsishodnost same javne nabave i efikasno trošenje javnih sredstava, pa i samu ekonomsku logiku.
Navode žalitelja da se usluge montaže, balansiranja i čuvanja guma ne mogu nabavljati zajedno s predmetnom robom (auto gumama). HP d.o.o. kao Ugovorno tijelo u potpunosti odbacuje kao neosnovane između ostalog i iz sljedećih razloga:
Funkcionalna povezanost i cjelovitost predmeta nabave
Auto guma kao proizvod sama po sebi ne ispunjava svoju svrhu (sigurnost vozila u prometu) bez stručne montaže i balansiranja na naplatak. S stajališta ekonomičnosti i svrsishodnosti javne nabave javna nabava auto guma bez pratećih usluga je neprihvatljiva jer su iste izravno vezane uz puštanje robe u ovom slučaju gume u funkciju.
Jamstvo i odgovornost (Tehnička uvjetovanost)

Razdvajanje javne nabave robe od usluge montaže i balansiranja dovelo bi do podijeljene odgovornosti u slučaju reklamacije. Ako se guma ošteti ili se pojave vibracije tijekom vožnje, dobavljač robe bi krivnju mogao prebaciti na izvršitelja montaže i obrnuto.
Objedinjavanjem javne nabave, Ugovorno tijelo osigurava jedinstvenu odgovornost za ispravnost auto guma na vozilu a time i sigurnost svojih radnika koji koriste ista za obavljanje svakodnevne poštanske djelatnosti.
Logistička opravdanost usluge skladištenja auto guma
Usluga čuvanja - skladištenja auto guma izravno je povezana s procesom sezonske zamjene. Ugovorno tijelo, zbog ograničenih prostornih kapaciteta i specifičnosti održavanja voznog parka, zahtijeva da dobavljač osigura skladištenje guma koje trenutno nisu u upotrebi. Zahtijevati od Ugovornog tijela da gume preuzme i preveze u vlastito skladište (ako ga ima) ili provede zasebnu javnu nabavu za čuvanje auto guma, te ih ponovno dovozi kod drugog pružatelja usluge na montažu, uzrokovalo bi nepotrebne troškove i gubitak vremena.
Tržište auto guma je visokorazvijeno te velika većina gospodarskih subjekata koja je aktivna na tržištu nudi upravo ovaj "paket" - prodaju auto guma uz montažu, balansiranje i skladištenje. Napominjemo da smo pri pripremi TD jednostavnom internet pretragom naišli na veliki broj specijaliziranih radnji koje su u mogućnosti realizirati ugovor potpisan nakon javne nabave. Stoga, ovakvim definiranjem predmeta nabave Ugovorno tijelo ne ograničava tržišno natjecanje, već postupa u skladu s uobičajenom trgovačkom praksom.
Slijedom navedenog, smatramo da su usluge montaže, balansiranja i skladištenja auto guma akcesorne (sporedne) usluge koje su nužne za ispunjenje glavne svrhe nabave te da čine logičnu tehničko-tehnološku cjelinu.
Nakon toga Žalitelj selektivnom pristupom Portalu javnih nabava uz Žalbu kao dokaz navodi screenshot stranice sa sadržajem koji mu odgovara iako detaljnom pretragom na Portalu javnih nabava nailazimo na bezbroj postupaka vezanih za nabavu auto guma koji su provedeni na način kako je to učinila HP d.o.o. Mostar.
Shodno tome u potpunosti je jasno da se u konkretnom slučaju ne radi o dvije odvojene javne nabave (robe i usluge) niti o srodnim grupama koje bi trebalo dijeliti na Lot-ove, kako to nastoji prikazati Žalitelj, već je riječ o nabavi roba koja za sporedni predmet podrazumijeva poslove odnosno usluge postavljanja, što i sam Zakon dopušta, a koje s obzirom na konkretan predmet javne nabave (auto gume) uključuje poslove montaže, balansiranja i skladištenja.
U praksi nalazimo mnogo takvih primjera (nabava uredskog namještaja, računala, razne opreme i sl.) koja može pored same kupovine robe podrazumijevati prateće usluge kao što su isporuka, sklapanje, postavljanje i slično.
Nadalje, članak 48. stavak (4) ZJN-a dozvoljava da potencijalni Ponuditelj može, gdje je to odgovarajuće i za određeni Ugovor, u ponudi naznačiti da raspolaže kapacitetima drugih gospodarskih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu odnosa koji s njima ima. U tom slučaju, mora dokazati Ugovornom tijelu da će na raspolaganju imati potrebne resurse.
Pod istim uvjetima grupa ponuditelja može se osloniti na kapacitete sudionika grupe ili drugih privrednih subjekata.

Dakle, Ugovorno tijelo ne sprečava Ponuditelje da se udruže u grupu Ponuditelja ili da podugovaraju kako bi upotpunili kapacitete koji im nedostaju u cilju ispunjavanja uvjeta propisanih Tenderskom dokumentacijom.

Iako Žalitelj cijelu žalbu bazira na mišljenju da je Ugovorno tijelo iz konkretnog postupka javne nabave trebalo izuzeti usluge montaže, balansiranja i skladištenja auto guma te za iste provesti poseban postupak odnosno lot, smatramo kao što smo naprijed već i obrazložili da se u konkretnom slučaju ne radi o srodnim predmetima nabave (spojeni s namjerom sužavanja konkurencije) koji bi se trebali provoditi kao dva odvojena postupka ili dva odvojena lot-a, nego se radi o pratećim uslugama, čija je vrijednost minorna u odnosu na vrijednost robe koja je predmet nabave, te je u potpunosti primjereno, objektivno opravdano i u skladu sa ZJN-a da se postupak provede kao jedan postupak javne nabave roba, a koja će uzimajući u obzir potrebe Ugovornog tijela omogućiti bržu i efikasniju realizaciju budućeg Ugovora.

Odredbama članka 16. ZJN-a, predviđena je mogućnost dijeljenja javne nabave na lotove. Tako je u navedenom članku propisano da ako Ugovorno tijelo podijeli predmet nabave na lotove svi lotovi moraju biti naznačeni u tenderskoj dokumentaciji na način da se ponuditeljima može omogućiti da dostave ponude za jedan lot ili više lotova ili sve lotove.

Iako prednje navedeno nema obvezujući karakter već predstavlja "diskreciono pravo Ugovornog tijela", HP d.o.o. Mostar je podijelila predmetnu nabavu na 5 lotova s ciljem aktivne i pravedne konkurencije te da bi što veći broj ponuditelja mogao pripremiti ponude i sudjelovati u samom postupku javne nabave.

Odluka Ugovornog tijela da predmetnu nabavu podijeli na lotove prema poslovnim područjima ima razumno i logično objašnjenje i Ugovorno tijelo je u skladu sa člankom 102. stavak (2) ZJN-a dokazao da se s predmetnom nabavom roba i uz njih pratećih usluga ne narušava aktivna i pravedna konkurencija medu Ponuditeljima.

Ukratko, javna nabava provedena na način kako predlaže sam Žalitelj nije efikasna, ekonomična i produktivna i jasno je da bi se HP d.o.o. Mostar podjelom na lotove na način kako predlaže Žalitelj našla u situaciji da "gubi vrijeme i novac".

Kao dokaz svojih tvrdnji iskazanih kroz žalbu Žalitelj navodi Rješenja URŽ-a, Podružnica Sarajevo, broj: JN2-01-07-1-1923-7/22 od 11. 8. 2022. godine, i Podružnice Mostar, broj: JN203-07-1-1007-8/23 od 19. 5. 2023. godine te presudu suda BiH broj: SI 3 IJ 047436 24 U, što opreza radi ne možemo komentirati budući da isti nisu u potpunosti vezani za isto pravno i činjenično stanje.

S tim u vezi podsjećamo na najnovija rješenja URŽ-a, Podružnica Mostar u potpunosti vezana za isto pravno i činjenično stanje kojim su žalbe istog Žalitelja EURO DAM-JAS d.o.o. Lukavac sa istim žalbenim navodom u potpunosti ocjenjene kao neosnovane i iste su kao takve odbijene.

U rješenju broj: JN2-03-07-1-1935-6/25 od 22. 12. 2025. godine, između ostalog je navedeno slijedeće:. s tim u vezi ovo tijelo utvrđuje, kako je, s obzirom na obrazloženo, naročito uzimajući u obzir broj subjekata koji mogu izvršiti predmet nabave..najefikasnije korištenje javnih sredstava u vezi s predmetnom nabave i njegovom svrhom, mogućnost a ne obveza ugovornog tijela da dijeli predmet nabave na lotove pri čemu treba uzeti u obzir i zakonske opcije koje žalitelju pružaju

mogućnost podugovaranja te raspolaganja kapacitetima drugih subjekata, iz čega proizlazi da je predmetna TD načinjena sukladno ZJN, na temelju čega ovo tijelo odbija žalbeni navod žalitelja kao neutemeljen

U rješenju broj: JN2-03-07-1-332-6/26 od 19. 3. 2026. godine je navedeno "Ovo tijelo je stava da ugovorni organ u konkretnom slučaju nije povrijedio navedene odredbe Zakona. Naime, predmet nabavke obuhvata isporuku auto guma sa pratećim uslugama montaže, balansiranja i skladištenja, koje predstavljaju funkcionalno povezanu cjelinu, jer je njihova svrha osiguranje potpune operativnosti službenih vozila ugovornog organa.

Nabavka same robe bez pratećih usluga ne bi ispunila svoju svrhu, budući da gume bez montaže i balansiranja nisu upotrebljive, niti bi vozni park bio pravovremeno stavljen u funkciju ovo tijelo ističe da su navodi žalitelja paušalni i nedokazani, dok je ugovorni organ argumentirano ukazao da bi razdvajanje predmeta nabavke dovelo do dodatnih logističkih i operativnih troškova (transport, koordinacija više izvršilaca), što bi bilo suprotno principu najefikasnijeg korištenja javnih sredstava iz članka 3. Zakona. Također, u smislu članka 2. stavak 1. tačka a) Zakona, predmetni ugovor je pravilno definiran kao ugovor o nabavci robe, budući da prateće usluge imaju sporedni karakter i neposredno su vezane za osnovni predmet nabavke".

Na kraju svog izjašnjena, Žalitelj kao dokaz a protivno svojim tvrdnjama iznesenim kroz žalbu "nespretno" dostavlja viber prepisku s izvjesnim Irmin Avanti kojom jasno potvrđuje da je se kod iste javne nabave - Nabava Auto guma drugih Ugovornih tijela, u ovom slučaju Federalne uprave za inspekcije poslove, raspitivao o cijenama popratnih usluga kako bi se ispravno udružio u grupu ponuditelja ili podugovarao i kako bi nesmetano pripremio ponudu i sudjelovao u javnoj nabavi i sklopio Ugovor, što nije slučaj i sa HP d.o.o. Mostar gdje ima očite namjere opstrukcije postupka javne nabave.

Jasno je da se Žalitelj kroz cijelu žalbu bespredmetno osvrće na Članak 3. (Opća načela) ZJN-a ali ni nakon 15 stranica svoje žalbe nije uspio dokazati ili barem učiniti vjerojatnim (sukladno članku 102. ZJN-a) da je Ugovorno tijelo prekršilo i jedan od temeljnih postulata ZJN-a, već traži da Ugovorno tijelo prilagodi svoju TD njegovim mogućnostima i potrebama.

Ugovorno tijelo je pri izradi TD i njezinog tehničkog dijela postupalo transparentno jer je imalo namjeru da se u postupku javne nabave prema kandidatima/ponuditeljima ponaša jednako i ne diskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom javne nabave i njegovom svrhom.

U cilju najefikasnijeg trošenja javnih sredstava Ugovorno tijelo ima pravo i ovlaštenje da postavlja sve svrsishodne i neophodne zahtjeve kako bi osigurao da predmet nabave ispuni svrhu i sve potrebe Ugovornog tijela i, konačno, da bi se zaključeni Ugovor nesmetano izvršio.

Iz svega naprijed vidljivog jasno je da je Žalba žalitelja potpuno neosnovana.

Stoga se predlaže da se žalba odbije.

Člankom 100. st. (6) Zakona o javnim nabavama propisano je sljedeće:

"Ako ugovorno tijelo, postupajući po žalbi, utvrdi da je žalba pravovremena, dopuštena, izjavljena od ovlaštene osobe i osobe koja ima aktivnu legitimaciju, ali da je u cijelosti neosnovana, neće donositi odluku o tome, ali je dužno u roku od pet dana od dana zaprimanja proslijediti žalbu URŽ-

u, sa svojim izjašnjenjem o navodima u žalbu, kao i potpunom dokumentacijom u vezi s postupkom protiv kojega je uložena žalba".

U skladu s člankom 94. stavak (3) ZJN žalitelj je aktom ovog tijela, broj JN2-03-07-1-605-4/26 od 23.04.2026. godine obaviješten o izjašnjenju Ugovornog tijela, te mu je omogućeno da se očituje o istom. Žalitelj je dostavio Odgovor na predmetni akt u kojem navodi:
Ugovorni organ se već na početku izjašnjenja, u pokušaju opravdavanja svog postupanja, poziva na član 2. Zakona o javnim nabavkama, pri čemu izneseno tumačenje predstavlja očiglednu samovoljnu i manipulativnu interpretaciju navedene odredbe, kojom se nastoji proširiti jasno i izričito propisana zakonska norma.
Naime Zakon nedvosmisleno propisuje da ugovor o javnoj nabavci robe može, kao sporedni predmet, obuhvatiti isključivo poslove postavljanja i instalacije, dok nigdje ne predviđa niti poznaje pojam „pratećih usluga", a posebno ne onih koje po svojoj prirodi nisu poslovi postavljanja ili instalacije.
Dakle, zakonodavac je jasno i restriktivno odredio koje vrste usluga mogu biti uključene kao sporedne uz nabavku robe, i to isključivo one koje su neposredno vezane za stavljanje robe u funkciju, odnosno poslove .postavljanja i instalacije.
Suprotno tome, Ugovorni organ proizvoljno i bez ikakvog pravnog osnova pod pojam „postavljanja i instalacije-pokušava podvesti usluge demontaže, balansiranja i skladištenja guma, odnosno bilo koje tzv. „prateće usluge' . iako iste po svojoj prirodi i svrsi nemaju nikakve veze sa stavljanjem robe u funkciju i tumačenjem Ugovorni organ ne samo da izlazi iz okvira zakonske norme, već istu nedopušteno proširuje uvođenjem kategorija koje Zakon uopće ne poznaje, čime vrši pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Ovakvo postupanje je očigledno usmjereno na naknadno opravdavanje nezakonito postavljenih uslova Tenderske dokumentacije.

Žalitelj je u žalbi, pozivajući se na relevantne i vjerodostojne izvore, nedvosmisleno dokazao da usluga balansiranja nema nikakve veze sa stavljanjem gume u funkciju, već predstavlja djelatnost servisiranja točka, pri čemu se radnja balansiranja uopšte ne vrši na robi koja je predmet nabavke. Slijedom toga, navedena usluga se ne može podvesti pod poslove postavljanja i instalacije u smislu člana Zakona o javnim nabavkama, što Ugovorni organ u svom izjašnjenju u potpunosti ignoriše, čime dodatno potvrđuje pogrešnu primjenu materijalnog prava.
Kao što nabavka robe npr. parne turbine za termoelektrane ne podrazumijeva uključivanje usluga njenog održavanja ili servisiranja kao sporednog predmeta, jer iste nisu vezane za stavljanje robe u funkciju, već se u praksi redovno nabavljaju kroz odvojene postupke, tako se ni u konkretnom slučaju usluga balansiranja ne može podvesti pod poslove postavljanja i instalacije u smislu člana 2. Zakona o javnim nabavkama, budući da ista predstavlja uslugu servisiranja točka.

Za uslugu demontaže već je u žalbi jasno obrazloženo da ista ne predstavlja poslove postavljanja i instalacije gume, već upravo suprotnu radnju, odnosno uklanjanje postojeće gume, te se kao takva ni u kom slučaju ne može podvesti pod pojam „postavljanja i instalacije" u smislu člana 2. ZJN.
U pogledu usluge skladištenja guma. suvišno je ponovo posebno naglašavati da se radi o isključivo logističkoj usluzi koja nema nikakve veze sa stavljanjem guma u funkciju, niti se može dovesti u bilo kakvu vezu sa poslovima postavljanja i instalacije u smislu člana 2. Zakona o javnim nabavkama. zbog čega je svaki pokušaj njenog podvođenja pod takve poslove očigledno manipulativan i proizvoljan.
Nadalje, navod Ugovornog organa da se prilikom pripreme postupka vodio „ iskustvima i: prijašnjih godinu navodnom tržišnom praksom prema kojoj svaki ozbiljan ponuđač nudi montažu, balansiranje i skladištenje predstavlja potpuno proizvoljnu konstrukciju, budući da nije potkrijepljena nijednim konkretnim mjerljivim niti provjerljivim podatkom.
Naime, zakonitost postupka javne nabavke ne može se zasnivati na subjektivnim procjenama Ugovornog organa. njegovim iskustvima ili neformalnim saznanjima o tržištu, već isključivo na jasnim i obavezujućim zakonskim odredbama, pri čemu eventualna ranija praksa, čak i ukoliko je postojala jer niko nije ukazivao na nezakonitost iste, ne može predstavljati pravni osnov niti pravilo za buduće postupke javnih nabavki postupanjem Ugovorni organ faktički uvodi vlastita nepisana pravila i dodatne zahtjeve koji nisu propisani Zakonom, čime se neopravdano ograničava tržište i sužava krug potencijalnih ponuđača, uz istovremeno narušavanje više odredbi Zakona o javnim nabavkama.
U izjašnjenju Ugovorni organ, između ostalog, navodi:
U tom slučaju konačna cijena nakon provedene javne nabave je jednaka ili niža od cijene koja se postiže kada se nabava guma i usluga montaže realiziraju odvojeno kod ponuditelja koji nude isključivo robu ili isključivo Usluga. što je i bio osnovni motiv kojim se Ugovorno tijelo vodilo pri sačinjavanju predmetne TD.
Čak i prema vlastitoj argumentaciji Ugovornog organa, konačna cijena često bude jednaka u slučaju razdvajanja nabavke, čime Ugovorni organ sam sebe demantuje, što nedvosmisleno ukazuje da ne postoji nikakva objektivna prepreka za podjelu predmeta nabavke na LOT-ove.

Time se dodatno potvrđuje da pozivanje na efikasnost u konkretnom slučaju nema ni pravno ni činjenično uporište.
I ugovorni organ na ovaj način priznaje da efikasnost stavlja ispred obaveze transparentnog postupanja, jednakog tretmana i nediskriminacije ponuđača, te obezbjedenja pravedne i aktivne konkurencije, iako Zakon jasno propisuje da se efikasnost može ostvariti isključivo kroz poštivanje navedenih principa, a ne njihovim zanemarivanjem.
Drugim riječima. cilj najefikasnijeg korištenja javnih sredstava ne može služiti kao opravdanje za postupanje koje ograničava konkurenciju ili dovodi ponuđače u neravnopravan položaj. Suprotno tome, efikasnost predstavlja isključivo rezultat zakonito provedenog postupka, a ne njegovu zamjenu.

Nadalje, irelevantan je dio izjašnjenja ugovornog organa u kojem navodi daje predmet nabavke podijelio na pet lotova. odnosno pet poslovnih područja, tj. prema mjestu izvršenja. budući da žalitelj uopšte nije osporavao takvu podjelu. već isključivo ukazuje na nezakonitost izostanka podjele na lotove prema vrsti predmeta nabavke. iako za istu postaje očigledni i objektivni razlozi. Naime. Zakon o javnim nabavkama izričito propisuje da Ugovorni organ može podijeliti predmet nabavke na lolove na osnovu objektivnih kriterija, kao što su vrsta, karakteristike. namjena. mjesto ili vrijeme ispunjenja. što jasno ukazuje da Ugovorni organ selektivno primjenjuje član 16. Zakona o javnim nabavkama konkretnom slučaju, razlika između robe (autoguma) i usluga (montaža, demontaža, balansiranje i skladištenje) predstavlja upravo takav objektivan kriterij za podjelu.

Njegovo zanemarivanje dovelo je do neopravdanog objedinjavanja različitih i međusobno nepovezanih tržišnih segmenata, čime je izvršena višestruka povreda odredbi Zakona o javnim nabavkama.

Nadalje, tvrdnja Ugovornog organa da u Bosni i Hercegovini postoji „znatan broj gospodarskih subjekata koji istovremeno prodaju autogume i pružaju usluge montaže, demontaže, balansiranja i skladištenja predstax lja potpuno paušalnu i ničim dokazanu tvrdnju.

Ugovorni organ za ovakvu „činjenicu" ne identifikuje ijednog privredni subjekt koji bi mogao ispuniti postavljene zahtjeve u pogledu uslova da ponuđač treba da raspolaže servisnim i skladišnim kapacitetima na više različitih geografskih područja (Mostar, Ljubuški/Široki Brijeg, Livno/Tomislavgrad. Vitez, Orašje/Odžak). zbog čega je očigledno da se radi o izuzetno restriktivnom uslovu.

U tom smislu, osnovano se postavlja pitanje na osnovu čega Ugovorni organ zasniva svoju tvrdnju o „znatnom broju" ponuđača? Očigledno je da je ovakva tvrdnja proizvoljna i nepovjerljiva. koja nije samo nedokazana. već je i suprotna stvarnom stanju na tržištu, te kao takva ne može poslužiti kao osnov za zaključak o postojanju efektivne konkurencije u predmetnom postupku.

Posebno ističemo da ZJN ne poznaje niti propisuje pojmove poput „dovoljnog", „značajnog" ili „određenog" broja ponuđača kao kriterij zakonitosti postupka. Takve formulacije predstavljaju proizvoljne i manipulativne konstrukcije kojima Ugovorni organ, prema vlastitoj procjeni, svodi konkurenciju na subjektivno prihvatljivu „dovoljnu mjeru".

Naime, Zakon jasno propisuje da se Ugovorni organ u postupku javne nabavke prema Ina mora ponašati jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, pri čemu se ova formulacija odnosi na sve zainteresirane privredne subjekte, a ne na unaprijed ograničen ili „dovoljan" broj ponuđača.

Suprotno navodima Ugovornog organa, žalitelj nije dao primat jednoj zakonskoj odredbi u odnosu na drugu će zakonodavac kroz normativni okvir Zakona o javnim nabavkama jasno uspostavlja hijerarhiju principa i ciljeva postupka.

Na Ugovornim organima i ponuđačima je obaveza da takve odredbe dosljedno primjenjuju, a ne da ih selektirano tumače ili relativiziraju prema vlastitim potrebama.

U vezi sa navodima Ugovornog organa da žalitelj „nadugo i naširoko" objašnjava smisao Zakona, ističe da upravo smisao Zakona čini suštinu njegove primjene. koja se ogleda u cjelovitom tumačenju i ostvarivanju svrhe zbog koje je donesen, a ne u selektivnom i samovoljnom pozivanju

na pojedine odredbe koje odgovaraju Ugovornom organu, uz istovremeno zanemarivanje ostalih, jednako obavezujućih pravila i principa.
Dalje. Ugovorni organ navodi:
Zatim nas Žalitelj nadugo i naširoko „ uči" šta je balansiranje, šta montaža, šta demontaža, a šta skladištenje auto guma i pokušava nas uvjeriti da se radi o „4 zasebne usluge" i ako je jasno da iste čine jednu neodvojivu cjelinu i kao takva ona predstavlja manje od 10% vrijednosti samo Ugovora vezanog za konkretnu javnu nabavu. Kap dokaz: Žalitelj navodi web stranice na kojima je detaljno objašnjen proces stavljanja auto guma.
Prvenstveno, razjašnjenje pojmova balansiranja, demontaže i skladištenja predstavlja odlučnu činjenicu od koje zavisi zakonitost definisanja predmeta nabavke i opravdanost njegovog objedinjavanja.
Suprotno citiranom dijelu izjašnjenja Ugovornog organa, žalbeni navod nema nikakve veze sa pojedinačnim procentualnim učešćem roba i usluga u ukupnoj vrijednosti nabavke, već isključivo sa njihovom usklađenošću sa Zakonom o javnim nabavkama.
Takoder, žalitelj ne „pokušava uvjeriti" da se radi o četiri zasebne usluge, kako to pogrešno i tendenciozno prikazuje Ugovorni organ, već tu činjenicu argumentovano i dokazno potkrepljuje relevantnim dokazima koje ugovorni organ u svom izjašnjenju u potpunosti ignoriše, čime dodatno potvrđuje proizvoljnost i neosnovanost svojih navoda.
Kroz žalbu je nedvosmisleno dokazano da usluge demontaže, balansiranja i skladištenja ne predstavljaju poslove postavljanja i instalacije, niti dovode predmet nabavke — autogume — u funkciju, te se kao takve ne mogu podvesti pod član 2. stav (1) tačka a) alineja 1) Zakona o javnim nabavkama.
Ugovornog organa u dijelu o „funkcionalnoj povezanosti i cjelovitosti predmeta nabavke•• da guma sama po sebi ne ispunjava svrhu su u potpunosti irelevantni za predmet spora, budući da žalitelj ni u jednom dijelu žalbe ne osporava potrebu stavljanja guma u funkciju.
Medutim, netačna je tvrdnja Ugovornog organa da su sve predmetne usluge „izravno vezane uz puštanje robe u funkciju". Naime, demontaža, balansiranje i skladištenje guma nemaju nikakve veze sa stavljanjem robe u funkciju
Ovakvim uopštavanjem i svrstavanjem suštinski različitih usluga u istu kategoriju, Ugovorni organ proizvoljno proširuje značenje zakonskih odredbi, ali i samu prirodu navedenih usluga, čime pokušava opravdati nezakonito objedinjavanje robe i usluga koje po svojoj prirodi i svrsi nisu međusobno uslovljene.
Izjašnjenje Ugovornog organa o navodnoj potrebi objedinjavanja nabavke radi izbjégavanja „podijeljene odgovornosti'• ne mogu se prihvatiti kao osnovani.

Pitanje odgovornosti za robu i za izvršenje usluge ne ureduje se načinom definisanja predmeta je, već ugovornim odnosima i važećim pravilima obligacionog prava, koji jasno razgraničavaju odgovornost svakog učesnika prema vrsti obaveze koju preuzima.

Tvrdnja da bi u slučaju razdvajanja nabavke moglo doći do prebacivanja odgovornosti između subjekata predstavlja hipotetičku i paušalnu pretpostavku, koja ne može biti osnov za odstupanje od zakonskih pravila javnih nabavki.
Postojanje potencijalnih sporova u vezi sa odgovornošću ne može predstavljati pravno relevantan osnov za ograničavanje konkurencije niti za objedinjavanje različitih predmeta nabavke suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama.

Dodatno, ovakvo obrazloženje Ugovornog organa implicira da se zakonitost postupka prilagodila administrativnoj pogodnosti naručioca, što je suprotno ZJN koji ne poznaje „jedinstvenu odgovornost kao kriterij za definisanje predmeta nabavke.

Niti navodi Ugovornog organa o „uobičajenoj trgovačkoj praksi" nisu pravno relevantni za ocjenu zakonitosti postupka javne nabavke.
Naime, kada fizičko ili privatno pravno lice na tržištu kupuje autogume, ono ih može u istom paketu montirali, balansirati, skladištiti, pa čak i izvršiti dodatne usluge na vozilu poput špure, dijagnostike i slično, jer takav odnos nije ograničen pravilima Zakona o javnim nabavkama.
Suprotno tome, Ugovorni organ je u provođenju postupka javne nabavke obavezan postupati isključivo u skladu sa Zakonom, koji jasno uređuje način definisanja predmeta nabavke i obezbjedenja konkurencije.

Ono što je dopušteno u slobodnim tržišnim odnosima ne može se prenijeti u režim javnih nabavki, niti može poslužiti kao opravdanje za objedinjavanje robe i usluga koje po svojoj prirodi ne čine jedinstvenu cjelinu u smislu Zakona.
Također, zakonska mogućnost iz člana 48. ZJN ne može služiti kao opravdanje za postavljanje zahtjevu koji su nesrazmjerni i nisu nužni za izvršenje predmeta nabavke, niti za objedinjavanje različitih i međusobno nepovezanih usluga sa robom.

Tumačenje prema kojem se nezakoniti uslovi mogu „neutralizirati" mogućnošću udruživanja ili oslanjanja na kapacitete drugih subjekata u potpunosti je suprotno svrsi Zakona.
Naime, ovakvim pristupom institut oslanjanja na kapacitete drugih subjekata, koji predstavlja pomoćni mehanizam za učešće u postupcima javnih nabavki u specifičnim okolnostima kada ponuđač samostalno ne raspolaže potrebnim kapacitetima, npr. ne ispunjava samostalno uslove ekonomske i finansijske sposobnosti ili tehničke i profesionalne sposobnosti, pretvara se u sredstvo za opravdavanje nezakonitog provođenja postupka nabavke, čime se njegova svrha potpuno izokreće.
Ovaj institut ima za cilj da ostavi mogućnost ponuđačima da se, ukoliko to žele i ukoliko za to postoji stvarna potreba, oslone na kapacitete drugih subjekata ili udruže kako bi učestvovali u postupku, a ne da se takvo udruživanje faktički nameće kao pravilo i obaveza čak i za one ponuđače koji bi inače mogli samostalno učestvovati.

U konkretnom slučaju, udruživanje se ne nameće zbog stvarne potrebe tržišta ili prirode nabavke, već kao posljedica vještačkog objedinjavanja različitih predmeta nabavke od strane Ugovornog organa, isključivo radi vlastite organizacione pogodnosti, što je suprotno Zakonu.
Stoga, činjenica da ponuđači mogu formirati grupu ili koristiti kapacitete drugih subjekata ne oslobađa Ugovorni organ obaveze da postavi uslove koji su nužni, proporcionalni i nediskriminatorni, niti može legitimisati nezakonito definisan predmet nabavke.

Ugovorni organ selektivno se poziva na pojedina rješenja URŽ-a, dok istovremeno u potpunosti zanemaruje relevantnu praksu iste institucije na koju se žalitelj pozvao u žalbi, uključujući i presudu Suda BiH, čime dodatno potvrđuje pristan pristup u tumačenju prava.
Posebno je neosnovan navod Ugovornog organa da se presuda Suda BiH ne može uzeti u obzir zbog navodno drugačijeg pravnog i činjeničnog stanja, budući da je iz same prirode te presude jasno da se odnosi upravo na pitanje nezakonitog objedinjavanja robe autoguma i usluga montaže i balansiranja, što je identično pravno pitanje koje je predmet ovog postupka.
Stoga, pokušaj Ugovornog organa da relativizira značaj sudske prakse predstavlja očigledno proizvoljno tumačenje, s ciljem izbjegavanja primjene relevantnih pravnih standarda, te kao takav ne može biti prihvaćen.
Dodatno, Ugovorni organ nije ponudio obrazložene razloge koji bi ukazivali na razlike između navedene presude i prethodnog postupka, već takve navode iznosi paušalno i bez relevantnog obrazloženja.
Presuda Suda BiH SI 3 U 047436 24 U od 20.10.2025. nedvosmisleno potvrđuje da objedinjavanje robe - guma i usluga- montaže i balansiranja, u jednom predmetu nabavke, predstavlja direktno i nezakonito kršenje osnovnih principa iz člana 3. ZJN.

Ovo vijeće cijeni da iako ugovorni organ ima mogućnost u skladu sa članom 16. ZJN da podijeli ili ne podijeli nabavku na lotove, odluka da ne podijeli nabavku može dovesti do favoriziranja pojedinih ponuđača, povrede principa javne nabavke, diskriminaciju, a prije svega ograničavanje konkurencije.
Konkretni predmet javne nabavke obuhvata dva različita tržišna segmenta: isporuku (prodaju) autogumu i usluge montaže/dijagnostike. Većina privrednih subjekata specijalizirana je ili za prodaju autoguma ili za servisne usluge, dok je broj ponuđača koji obavljaju obje djelatnosti značajno manji.
Zbog toga zahtjev da ponuđač istovremeno ponudi i isporuku guma i vrši montažu/dijagnostiku može dovesti do neopravdanog ograničenja tržišnog nadmetanja, isključenja potencijalnih ponuđača koji su sposobni isporučiti gume, ali ne i vršiti montažu, ili obratno, te posljedično povrede principa konkurencije, jednakog tretmana i nediskriminacije iz člana 3. Zakona o javnim nabavkama.
Navodi Ugovornog organa kojima pokušava diskreditirati dokaze žalitelja, nazivajući ih „nespretnim", uz istovremeno izostavljanje bilo kakvih konkretnih i provjerljivih dokaza za vlastite tvrdnje, dodatno potvrđuju proizvoljnost i neutemeljenost njegovog izjašnjenja.

Također, potpuno je neosnovana tvrdnja da žalitelj nije dokazao povredu Zakona, budući da su sve ključne nepravilnosti jasno identifikovane, detaljno obrazložene i potkrijepljene relevantnim pravnim i činjeničnim argumentima, uključujući i relevantnu presudu Suda BiH, koju Ugovorni organ u svom izjašnjenju svjesno pogrešno interpretira.
Naprotiv, iz cjelokupnog sadržaja žalbe i ovog odgovora nedvosmisleno proizlazi daje Tenderska dokumentacija sačinjena suprotno odredbama Zakona o javnim nabavkama.
Slijedom svega navedenog, očigledno je da su navodi ugovornog organa neosnovani, pravno neutemeljeni i zasnovani na proizvoljnom tumačenju Zakona, te kao takvi ne mogu uticati na drugačiju ocjenu zakonitosti predmetnog postupka, niti mogu opstati pred kontrolom zakonitosti.
Žalitelj smatra daje žalba u cijelosti osnovana, te daje tenderska dokumentacija nezakonita iz sljedećih razloga:

- član 3. — povreda osnovnih principa javnih nabavki, budući da predmetni uslovi imaju za posljedicu ograničavanje konkurencije, diskriminaciju ponuđača i narušavanje jednakog tretmana;
- član 2. — nezakonito definisanje predmeta nabavke kroz objedinjavanje robe auto guma i međusobno nepovezanih usluga, pri čemu se usluge balansiranja, demontaže i skladištenja proizvoljno dovode u vezu sa pojmom „postavljanja i instalacije", iako ne ispunjavaju zakonske uslove;

član 16. selektivna primjena odredbi Zakona kroz izostanak podjele na LOT-ove prema vrsti predmeta nabavke (roba/usluge), iako postoje adekvatna i manje restriktivna rješenja u skladu sa Zakonom, dok se istovremeno vrši podjela prema mjestu isporuke; član 44. stav (3) — propisivanje uslova koji ne predstavljaju minimalne uslove srazmjerne predmetu nabavke, jer se zahtijevaju servisni i logistički kapaciteti koji nisu nužni za isporuku robe, te kao takvi imaju ograničavajući karakter na konkurenciju; član 48. stav (4) — neopravdano nametanje obaveze raspolaganja servisnim i logističkim kapacitetima, iako to nije nužno za predmet nabavke, čime se institut oslanjanja na kapacitete drugih subjekata pretvara iz mogućnosti u obavezu, suprotno svrsi Zakona;

- član 102. — Ugovorni organ u svom izjašnjenju ne nudi nijedan konkretan, relevantan i provjerljiv dokaz kojim bi potkrijepio svoje navode, već se isključivo oslanja na paušalne tvrdnje, subjektivne procjene i proizvoljna tumačenja.

Zaključno, iz cjelokupnog izjašnjenja Ugovornog organa jasno proizlazi da isti svoje postupanje zasniva isključivo na pozivanju na efikasnost i vlastitu organizacionu pogodnost, pri čemu zanemaruje obavezu dosljedne primijene zakonskih odredbi, a naročito jednakog tretmana, nediskriminacije i obezbjeđenja pravedne i aktivne konkurencije.
I takav pristup je suprotan svrsi i temeljnim pravilima Zakona, te kao takav ne može predstavljati osnov zakonitog postupanja.

Pored navedenog ovo tijelo je prije razmatranja žalbe utvrđivao ispunjenost uvjeta u smislu odredbe članka 105. i članka 108. stavak (4) Zakona o javnim nabavama, te utvrdilo da su ispunjeni uvjeti za postupanje po istoj na način kako definiraju odredbe navedenih članka Zakona.

Sukladno članku 109. Zakona o javnim nabavama, ovo tijelo je utvrdilo da je žalba dopuštena, pravovremena i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neutemeljena

Postupajući po žalbi u žalbenom postupku pred ovim tijelom, izvedeni su dokazi temeljem pregleda dostavljenog materijala, odnosno predmetne tenderske dokumentacije, te je izvršena analiza svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak.

Žalitelj žalbom osporava zakonitost tenderske dokumentacije u dijelu kojim je predmet nabavke definisan kao nabavka auto guma zajedno sa uslugama montaže, balansiranja, demontaže i skladištenja guma, smatrajući da je takvim postupanjem ugovorno tijelo povrijedilo osnovne principe iz članka 3. Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine, naročito principe transparentnosti, jednakog tretmana i osiguranja pravične i aktivne konkurencije. Naime, predmet nabavke je prema nazivu, opisu i CPV kodu definisan kao nabavka robe — auto guma, dok su istovremeno u okviru istog postupka uključene i usluge koje predstavljaju zaseban tržišni segment i zahtijevaju posebne tehničke, organizacione i logističke kapacitete. Takvim objedinjavanjem robe i usluga neopravdano se sužava krug potencijalnih ponuđača i favoriziraju subjekti koji već raspolažu razvijenom servisnom infrastrukturom. Žalitelj posebno ističe da predmetne usluge, naročito balansiranje, demontaža i skladištenje guma, po svojoj prirodi ne predstavljaju postavljanje niti instalaciju robe u smislu članka 2. stavak (1) točka a) alineja 1. ZJN, već samostalne servisne i logističke usluge koje nisu nužne za samu isporuku robe. Stoga se navedena odredba ne može tumačiti na način da omogućava proizvoljno proširenje predmeta nabave robe uključivanjem usluga koje nisu neposredno i neraskidivo povezane sa stavljanjem robe u funkciju. Nadalje, žalitelj ukazuje da je ugovorni organ postupio suprotno članku 16. ZJN, jer predmet nabave nije podijeljen na lotove prema vrsti, iako se nesporno radi o dvije različite cjeline — robi i uslugama. Pri tome ugovorno tijelo nije dao konkretno i objektivno obrazloženje za izostanak takve podjele, iako je bio dužno uzeti u obzir mogućnost učešća malih i srednjih gospodarski subjekata i osigurati pravičnu konkurenciju. Žalitelj smatra da se svrha nabavke mogla u potpunosti ostvariti razdvajanjem nabavke robe i usluga kroz posebne lotove ili odvojene postupke, bez ikakvog negativnog uticaja na funkcionalnost ugovora, dok bi se istovremeno omogućilo ravnopravno učešće većeg broja ponuđača i dosljedna primjena osnovnih principa Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine.

Ugovorno tijelo u izjašnjenju ističe u žalitelj osporava zakonitost tenderske dokumentacije navodeći povrede članak 2., 3., 16., 44. i 48. Zakona o javnim nabavama Bosne i Hercegovine, smatrajući da je ugovorno tijelo nezakonito objedinilo nabavu auto guma sa pratećim uslugama montaže, balansiranja, demontaže i skladištenja, te da je time ograničena konkurencija.

Međutim, predmetna tenderska dokumentacija sačinjena je u potpunosti u skladu sa Zakonom o javnim nabavama. U konkretnom slučaju radi se o ugovoru o nabavci robe, pri čemu prateće usluge imaju sporedni i akcesorni karakter, što je izričito dopušteno člankom 2. stavak (1) točka a) ZJN. Nabavka auto guma bez usluga montaže i balansiranja ne bi mogla ostvariti svoju svrhu, budući da predmetna roba bez tih usluga nije funkcionalna niti upotrebljiva. Ugovorno tijelo je predmet nabavke definiralao vodeći računa o ekonomičnosti, efikasnosti i funkcionalnosti ugovora, kao i o iskustvima iz ranijih postupaka javnih nabavi. Prateće usluge čine manje od 10% ukupne vrijednosti nabavke i predstavljaju uobičajenu tržišnu praksu kod nabavke auto guma. Također, objedinjavanje robe i pratećih usluga omogućava jedinstvenu odgovornost dobavljača, smanjuje logističke troškove i osigurava efikasnije korištenje javnih sredstava. Neutemeljni su i navodi žalitelja o povredi članka 16. ZJN. Podjela predmeta nabave na lotove predstavlja diskreciono pravo ugovornog tijela, a ne zakonsku obavezu. U konkretnom slučaju ugovorno tijelo je predmetnu nabavu već podijelio na pet lotova prema poslovnim područjima, čime je omogućeno šire učešće ponuđača i osigurana aktivna konkurencija. Također, tenderska dokumentacija ni na koji način ne ograničava mogućnost zajedničkog nastupa ponuđača, podugovaranja ili oslanjanja na kapacitete drugih subjekata u smislu članka 48. stavak (4) ZJN. Žalbeni navodi zasnivaju se pretežno na paušalnim i subjektivnim tumačenjima Zakona, bez konkretnih dokaza da je ugovornog tijela povrijedilo principe jednakog tretmana, transparentnosti ili konkurencije. Naprotiv, predmetna tenderska dokumentacija izrađena je s ciljem osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava i nesmetane realizacije ugovora. Ističemo da je u uporedivim predmetima Ured za razmatranje žalbi već zauzeo stav da nabavka auto guma zajedno sa uslugama montaže, balansiranja i skladištenja predstavlja funkcionalno povezanu cjelinu i da su takvi žalbeni navodi neutemeljni.

U Odgovoru na izjašnjenje ugovornog tijela žalitelj ističe i ostaje pri svim žalbenim navodima; i traži da se ista usvoji.

Ovo tijelo je uvidom u tendersku dokumentaciju - točku 6 utvrdilo da je istom propisano sljedeće;
Podjela na lotove
Predmet nabave je podijeljen na lotove i to:
Lot 1 - Poslovno područje 1 (HNK)
Lot 2 - Poslovno područje 2 (ZHK)
Lot 3 - Poslovno područje 3 (Kanton 10)
Lot 4 - Poslovno područje 4 (SBK)
Lot 5 - Poslovno područje 5 (Posavski kanton)

Ponuditelji mogu podnijeti ponudu za sve lotove, nekoliko lotova ili jedan od lotova - po svom opredjeljenju.

U točki 5. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;

5. PODACI O PREDMETU JAVNE NABAVE Opis predmeta javne nabave: Nabava auto guma

Dobavljač preuzima obvezu da će vršiti isporuku i montažu sa balansiranjem auto guma, te da će tijekom trajanja ugovora skladištiti sezonske gume (zimske gume preko ljeta i ljetne preko zime) u svome skladištu.

Oznaka predmeta nabave iz JRJN (CPV kod): 34351100-3 Gume za automobile. Detaljan opis dat je u Aneksu ove tenderske dokumentacije: Tehnička specifikacija.

U točki 6. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;

6. MJESTO IZVRŠENJA I ROK IZVRŠENJA:

Mjesto izvršenja ugovora je: Servisne radionice izabranog ponuditelja.

Rok izvršenja: Okvirni sporazum će se zaključiti na razdoblje od 24 mjeseca za svaki lot, a rok isporuke i montaže s balansiranjem auto guma je 3 dana od dana prijema pojedinačne narudžbe u skladu s odredbama ugovora koji će biti zaključen temeljem okvirnog sporazuma.

Bliže odredbe o rokovima i uvjetima izvršenja okvirnog sporazuma i ugovora koji će biti zaključeni temeljem okvirnog sporazuma sadržane su u Nacrtu okvirnog sporazuma i ugovora koji su dani kao prilog ove TD.

U točki 7. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće

Tehnička i profesionalna sposobnost
Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, u skladu s člankom 48. i 49. Zakona, ponuditelj treba ispuniti sljedeće minimalne uvjete:

a) da raspolaže servisnom radionicom za isporuku, montažu i balansiranje guma, te prostor za skladištenje sezonskih guma kako slijedi:

- *za LOT 1 na području grada Mostara*
- *za LOT 2 na području grada Ljubuški ili Široki Brijeg*
- *za LOT 3 na području grada Livno ili općine Tomislavgrad*
- *za LOT 4 na području općine Vitez*
- *za LOT 5 na području grada Orašja ili općine Odžak*

Za dokazivanje uvjeta pod a) ponuditelj je dužan dostaviti:

a) popunjenu izjavu u kojoj navodi da ima na raspolaganju radionicu na području navedenog

grada/općine.

U slučaju da ponudu dostavlja skupina ponuditelja, ista kao cjelina mora ispuniti uvjete koji se ovom TD traže za dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti, što znači da skupina ponuditelja može kumulativno ispunjavati postavljene uvjete i dostaviti dokumentaciju kojom dokazuju ispunjavanje postavljenih uvjeta, svi članovi skupine dostavljaju zajedno dokaze u smislu ispunjavanja uvjeta.

U točki 18. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće
Podugovaranje
U skladu s člankom 73. ZJN, ponuditeljima je dozvoljeno podugovaranje. Ponuditelji trebaju u obrascu za dostavljanje ponude navesti namjeravaju li sklapati podugovor sa trećom stranom. Ponuditelj s najuspješnijom ponudom ne smije, bez prethodne suglasnosti ugovornog tijela, s trećom stranom sklapati podugovor ni o jednom bitnom dijelu ugovora. Ugovorno tijelo će biti pravovremeno obaviješteno, prije sklapanja podugovora, o elementima ugovora za koje se sklapa podugovor i o identitetu podugovarača. Ugovorno tijelo će obavijestiti ponuditelja o svojoj odluci u roku od 15 (petnaest) dana od prijema obavijesti o podugovaranju i navesti objektivne razloge ukoliko odbija odobriti takvu odluku. Ugovorno tijelo može provjeriti kvalifikacije podugovarača u skladu s člankom 44. ZJN. Ponuditelj kojem je dodijeljen ugovor dužan je prije realizacije podugovora dostaviti ugovornom tijelu podugovor koji obvezno sadrži sljedeće elemente propisane člankom 73. stav (4) ZJN, i to:

Uvidom u obrascu za cijenu ponude Aneks 3.1. iz TD ovo tijelo konstatira da je ugovorno tijelo za

- *za LOT 1 na području grada Mostara*
- *za LOT 2 na području grada Ljubuški ili Široki Brijeg*
- *za LOT 3 na području grada Livno ili općine Tomislavgrad*
- *za LOT 4 na području općine Vitez*
- *za LOT 5 na području grada Orašja ili općine Odžak*

Propisalo tehničku specifikaciju predmetnih guma, nadalje je navedeno u odredbama
Napomena.

- *Dobavljač se obvezuje da će u ponuđenoj cijeni za auto gume bez dodatne naknade vršiti montažu, balansiranje i skladištenje sezonskih auto guma.*

- *Za dokazivanje istog Ponuditelj je dužan dostaviti izjavu da u cijenu auto guma ulazi montaža, balansiranje i skladištenje sezonskih auto guma. Montaža, skladištenje i balansiranje je potrebno raditi u servisnim radionicama izabranog ponuditelja.*

- *Auto gume koje su sastavni dio ponude moraju imati eksploatacijsko jamstvo na najmanje 20.000 prijeđenih kilometara.*

- *Za dokazivanje istog Ponuditelj je dužan dostaviti jamstvo-izjavu za auto gume za pređeni broj kilometara minimalno 20. 000 km.*
- *Auto gume koje su sastavni dio ponude prilikom isporuke i montaže ne smiju biti starije od pola – godine i moraju biti skladištene po propisima o skladištenju auto guma.*

- *Za dokazivanje istog Ponuditelj je dužan donijeti izjavu da auto gume prilikom isporuke i montaže neće biti starije od pola godine i da će biti skladištene po propisima o skladištenju auto guma.*

- *NAPOMENA: Da bi se utvrdilo da ponuđena roba ispunjava zahtjeve propisane u ovoj tehničkoj specifikaciji, ponuditelj je u ponudi dužan dostaviti:*

- *t Katalog u kojem su navedeni podatci o ponuđenim gumama, • ili tehnički list iz kojeg su vidljive tehničke karakteristike.*

- *Za Ugovorno tijelo je prihvatljivo da ponuditelj dostavi samo izvod iz kataloga - kopije stranica koje se odnose na ponuđena roba ili tehnički list iz kojeg su vidljive tehničke karakteristike. Prihvatljivo je da se dostavi i katalog i tehnički list ukoliko u jednom od dokumenta nisu navedene sve karakteristike iz kojih se može utvrditi sukladnost ponuđene opreme zadanoj tehničkoj specifikaciji.*

- *Ponuditelj je u ponudi dužan dostaviti katalog ili kopije stranica (dijelove) kataloga ili tehnički list na jednom od službenih jezika u BIH a ukoliko je katalog ili dijelovi kataloga ili tehnički list na stranom jeziku, isto mora biti prevedeno na jedan od službenih jezika u BiH od strane sudskog tumača.*

- *Napomena:*

- *Uz svaku montažu auto guma sastavlja se Zapisnik o ugradnji auto guma čiji sadržaj će biti uređen naknadnim dogovorom Ugovornih strana.*
    - *Prilikom svakog skladištenju auto guma sastavlja se Potvrda o skladištenju auto guma čiji sadržaj će biti uređen naknadnim dogovorom Ugovornih strana..*

Člankom 14.a. ZJN je propisano
(1) Prije pokretanja postupka ugovorno tijelo sprovodi provjeru tržišta u svrhu pripreme nabavke i informiranja privrednih subjekata o svojim planovima i zahtjevima u vezi sa nabavkom. U tu svrhu ugovorno tijelo može tražiti ili prihvatiti savjet nezavisnih stručnjaka, nadležnih tijela ili učesnika na tržištu.

(2) O prethodnoj provjeri tržišta sačinjava se pismena zabilješka o svim radnjama i postupcima i ulaže u predmet spisa. Taj savjet može se koristiti u planiranju i sprovođenju postupka nabavke, pod uvjetom da taj savjet ne dovodi do narušavanja tržišne konkurencije, te da se ne krši princip zabrane diskriminacije i transparentnosti.

U članku 3. stavak 1. ZJN-a je propisano sljedeće;
1) Ugovorno tijelo dužno je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i ne diskriminirajuće, na način da osigura pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom.

Člankom 16. stavak 1. 2. i 3. ZJN je propisano:
1) Ugovorno tijelo može podijeliti predmet nabavke na lotove na osnovu objektivnih kriterijima, npr. prema vrsti, karakteristikama, namjeni, mjestu ili vremenu ispunjenja. U tom slučaju određuje predmet primjenjujući pravila grupiranja iz Jedinstvenog rječnika javne nabavke (u daljem tekstu: JRJN) koda i veličinu pojedinog lota, uzimajući u obzir mogućnost učešća malih i srednjih privrednih subjekata u postupku javne nabavke.
(2) Ako ugovorno tijelo u postupku javne nabavke iz DIJELA DRUGOG ovog zakona nije podijelio predmet nabavke na lotove, u obavještenju o nabavci navodi osnovne razloge za takvu odluku.
(3) Ugovorno tijelo u tenderskoj dokumentaciji određuje može li se ponuda dostaviti za jedan, nekoliko ili za sve lotove uz navođenje obrazloženja.

Uvidom u spis predmeta ovo tijelo konstatira da je ugovorno tijelo u istom dostavilo zabilješku o istraživanju tržišta od 04.03.2026.godine u kojoj se između ostalog navodi: Istraživanje se vršilo putem web stranica specijaliziranih za prodaju kao bi prikupili podatke ocjena i dimenzija.

Odredbom članka 102. stavak 1. stavak 2. i stavak 3. Zakona o javnim nabavama je propisano:
(1) Stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.
(2) U postupku pravne zaštite ugovorno tijelo dužno je dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovi kojih je donijelo odluku o pravima, poduzelo radnje ili propuštanje te provelo postupke, koji su predmetom postupka po žalbi.
(3) U postupku pravne zaštite žalitelj je dužan dokazati ili barem učiniti vjerojatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa za podnošenje žalbe, povreda postupka ili povrede primjene materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebao znati."

Odredbom članka 53. stavak 1. Zakona o javnim nabavama je propisano;
(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i pod zakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima

dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Iz konteksta žalbenog navoda, izjašnjenja ugovornog tijela, te utvrđenog činjeničnog stanja, ovo tijelo je pristupilo ocjeni predmetnog žalbenog navoda, pri čemu najprije ukazuje da je sporno pitanje regulirano odredbama članaka 2., 3., 14.a, 16., 48., 53. Zakona o javnim nabavama. Prije svega, ovo tijelo cijeni da odredba članka 16. Zakona, kojom je propisana mogućnost podjele predmeta nabave na lotove prema objektivnim kriterijima, nema obvezujući karakter, već predstavlja diskrecijsko pravo ugovornog tijela, koje je pri definiranju predmeta nabave dužno voditi računa o prirodi i svrsi nabave, funkcionalnoj povezanosti predmeta, kao i načelu najefikasnijeg korištenja javnih sredstava iz članka 3. Zakona. U konkretnom slučaju, iz tenderske dokumentacije nesporno proizlazi da je predmet nabave definiran kao nabava auto guma, uz prateće usluge montaže, balansiranja i skladištenja sezonskih guma, pri čemu je ugovorno tijelo jasno propisalo da se navedene usluge izvršavaju bez dodatne naknade, u servisnim radionicama izabranog ponuditelja. Također, ugovorno tijelo je predmet nabave podijelilo na pet lotova prema geografskim odnosno poslovnim područjima, omogućavajući ponuđačima dostavljanje ponuda za jedan, više ili sve lotove. Ovo tijelo je stava da ugovorno tijelo u konkretnom slučaju nije povrijedilo odredbe članka 3. Zakona niti načelo transparentnosti, jednakog tretmana i osiguranja pravične i aktivne konkurencije. Naime, predmetne usluge predstavljaju funkcionalno i tehnički povezanu cjelinu s osnovnim predmetom nabave – auto guma, budući da sama nabava guma bez njihove montaže i balansiranja ne bi mogla ostvariti svoju svrhu niti bi vozila ugovornog tijela mogla biti pravovremeno i sigurno stavljena u funkciju. Nadalje, skladištenje sezonskih guma neposredno je povezano s održavanjem i korištenjem voznog parka, te predstavlja prateću logističku uslugu koja je u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom. Suprotno navodima žalitelja, ovo tijelo nalazi da predmetne usluge u konkretnom slučaju imaju akcesorni i sporedni karakter u odnosu na osnovni predmet ugovora – nabavu robe, zbog čega je ugovorno tijelo pravilno predmetni postupak definirao kao ugovor o nabavi robe u smislu članka 2. stavak (1) točka a) Zakona. Pri tome ovo tijelo posebno cijeni navode ugovornog tijela da predmetne usluge čine manje od 10% ukupne vrijednosti nabave, kao i činjenicu da je na tržištu uobičajena praksa da gospodarski subjekti koji se bave prodajom auto guma pružaju i usluge njihove montaže, balansiranja i skladištenja. Dalje, iz spisa predmeta proizlazi da je ugovorno tijelo, u skladu sa člankom 14.a Zakona, izvršilo prethodnu provjeru tržišta, te utvrdilo postojanje većeg broja gospodarskih subjekata sposobnih za realizaciju predmetne nabave, čime je u smislu članka 102. stavak (2) Zakona dokazalo postojanje činjenica i okolnosti na kojima temelji svoje odluke i radnje u predmetnom postupku. Ovo tijelo također nalazi neutemeljenim navode žalitelja da je objedinjavanjem robe i usluga ograničena konkurencija ili onemogućeno sudjelovanje određenim gospodarskim subjektima. Naime, tenderskom dokumentacijom izričito je dopušten zajednički nastup ponuditelja, podugovaranje, kao i oslanjanje na kapacitete drugih subjekata u smislu članka 48. stavak (4) i članka 73. Zakona, čime je svim zainteresiranim subjektima omogućeno ravnopravno sudjelovanje u predmetnom postupku javne nabave. U odnosu na navode žalitelja da je ugovorno tijelo bilo dužno izvršiti podjelu predmeta nabave prema vrsti predmeta (roba/usluge).

ovo tijelo ističe da žalitelj nije dokazao niti učinio vjerojatnim da bi eventualna podjela na zasebne lotove ili odvojene postupke dovela do veće konkurencije, ekonomičnosti ili efikasnosti postupka. Nasuprot tome, ugovorno tijelo je argumentirano ukazalo da bi razdvajanje nabave roba i pratećih usluga dovelo do dodatnih logističkih, organizacijskih i operativnih troškova, kao i mogućeg prebacivanja odgovornosti izmedu različitih izvršitelja ugovora, što bi bilo suprotno načelu najefikasnijeg korištenja javnih sredstava iz članka 3. Zakona. Imajući u vidu sve navedeno, ovo tijelo nalazi da je ugovorno tijelo predmetnu tendersku dokumentaciju sastavilo u skladu s odredbama Zakona o javnim nabavama, te da predmetna tenderska dokumentacija nije diskriminatorna niti ograničava konkurenciju u smislu članka 3. stavak (1) Zakona. Slijedom navedenog, ovo tijelo žalbeni navod kao i žalbu u cijelosti cijeni kao **neutemeljenu**.

Odlučujući o zahtjevu za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, a imajući u vidu da je neutemeljena žalba, na temelju članka 108. stavak (6) ZJN, odbija se zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 1.200,00 KM.

Na temelju činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, sukladno članku 104. i 111. stavak (1) točka c) Zakona o javnim nabavama ovo tijelo riješilo je žalbu, kao u dispozitivu ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku: Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Ilija Ignjatić, dipl.iur.

Dostaviti:
- EURO DAM-JAS d.o.o. Lukavac
- Hrvatska pošta Mostar
- *evidencija*
- *a/a*